

PRILOGA 3 (jedro gradiva):

**ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O PREPREČEVANJU OMEJEVANJA KONKURENCE**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08; v nadaljnjem besedilu: ZPOmK-1) je bil sprejet v Državnem zboru Republike Slovenije 1. aprila 2008. ZPOmK-1 je bil večkrat spremenjen in dopolnjen, nazadnje z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence objavljenim 5. maja 2017 v Uradnem listu RS, št. 23/17. Temeljni cilj ZPOmK-1 je zagotoviti učinkovito konkurenčno okolje, ki bo spodbujalo inovacije in tehnološki napredek, s tem pa blaginjo kupcev in večjo konkurenčnost.

Za nadzor nad izvajanjem ZPOmK-1 ter tudi 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) je pristojna Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija), Evropska komisija pa je pristojna za izvajanje 101. in 102. člena PDEU. Agencija in Evropska komisija imata nadzorno – represivno funkcijo, katere namen je zaščititi javni interes varstva konkurence. Izvajata jo prek nadzorstvenih, preiskovalnih in drugih nalog, ter z odločanjem v javnopravnih stvareh s področja varstva konkurence.

Politika varstva konkurence prispeva k oblikovanju družbe, ki ljudem omogoča izbiro, spodbuja inovacijo, preprečuje zlorabe s strani prevladujočih akterjev in spodbuja podjetja, da čim bolje izkoristijo omenjena sredstva, ter tako prispeva k obravnavanju svetovnih izzivov. Cilj politike varstva konkurence je tudi zagotoviti, da se potrošniki obravnavajo pošteno ter da se vplivnim podjetjem prepreči sklepanje poslov, ki zvišujejo cene ali ovirajo inovacije in ljudem onemogočajo svobodno izbiro zelenih proizvodov.

Namen učinkovitega izvajanja nadzora nad spoštovanjem pravil konkurence je zagotoviti učinkovito konkurenco med podjetji in tako omogočiti uresničevanje potenciala notranjega trga in ustvariti prave pogoje za trajnostno gospodarsko rast. Dvojnost postopkov (upravni in prekrškovni postopek), ki jih mora izvesti agencija, ovirajo agencijo pri učinkovitem sankcioniranju podjetij, ki kršijo pravila konkurenčnega prava. Dvojnost postopkov pomeni tudi dvojno breme za podjetja, ki so stranke v postopku pred agencijo.

Z namenom zagotovitve učinkovitejšega izvajanja nalog agencije ter zmanjšanja administrativnih bremen za podjetja, je treba poenostaviti postopek sankcioniranja pravnih oseb zaradi kršitev pravil konkurenčnega prava in oblikovati enoten postopek, v katerem bo agencija ugotavljala obstoj kršitev konkurenčnega prava ter v primeru ugotovitve obstoja kršitev konkurenčnega prava v istem postopku pravni osebi tudi naložila sankcijo.

Da bo agencija lahko učinkovito odkrivala kršitve pravil konkurenčnega prava, ji morajo biti zagotovljena ustrezna preiskovalna sredstva. Veljavni zakon že omogoča agenciji zbiranje podatkov na podlagi zahteve in opravljanje preiskave, vendar se je v praksi izkazalo, da ti dve preiskovalni metodi agenciji v celoti ne omogočata učinkovitega izvajanja pristojnosti, zato se predlaga, da se preiskovalne metode agencije dopolnijo.

Poleg nadzora in sankcioniranja kršitev nad omejevalnimi ravnanji, je pomembna tudi presoja koncentracij podjetij. Ker nekatere koncentracije nimajo oziroma imajo minimalen vpliv na učinkovito konkurenco na upoštevni trgih, se predlaga možnost, da agencija presoja te koncentracije v poenostavljenem postopku. S poenostavljenim postopkom priglasitve koncentracije se želi skrajšati postopke, ki verjetno niso sporni z vidika konkurence ter agenciji omogočiti, da se lahko učinkoviteje posveti zahtevnim primerom koncentracije. Prav tako se namerava z možnostjo priglasitve koncentracije v poenostavljenem postopku zmanjšati administrativno breme za podjetja, ki priglasijo koncentracijo.

Z izboljšanjem delovanja agencije ter poenostavitvijo postopkov se želi zagotoviti učinkovitejšo in večjo konkurenco med podjetji, kar pa ima koristi ne samo za podjetja, ampak tudi za potrošnike, saj imajo z večjo konkurenco večjo izbiro in boljše proizvode.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilj uvedbe postopka administrativnega sankcioniranja je učinkovitejše izvajanje nadzora nad določbami ZPOmK-1 in 101. in 102. člena PDEU ter sankcioniranje kršiteljev konkurenčnega prava. S tem se želi zagotoviti učinkovito konkurenčno okolje, ki bo spodbujalo inovacije in tehnološki napredek, s tem pa blaginjo kupcev in večjo konkurenčnost Republike Slovenije na svetovnem trgu.

2.2 Načela

Predlog zakona se ne oddaljuje od načel, ki so jih uveljavili osnovni zakon in njegove dosedanje spremembe.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

1. rešitve, ki se nanašajo na uvedbo postopka administrativnega sankcioniranja pravnih oseb

- uvaja se postopek administrativnega sankcioniranja pravnih oseb, v katerem bo agencija ugotovila kršitev določb ZPOmK-1 in 101. in 102. člena PDEU ter pravni osebi za ugotovljeno kršitev naložila sankcijo;
- v postopku administrativnega sankcioniranja pravnih oseb so zagotovljena procesna jamstva, ki jih Ustava Republike Slovenije določa za kazenske postopke;
- ohranja se najvišja dopusta denarna kazen za ugotovljeno kršitev konkurenčnega prava (do 10% letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu);
- izrecno se ureja možnost naložitve sankcije enotnemu gospodarskemu subjektu ter naložitev plačila denarne kazni pravni ali ekonomski naslednici kršitelja;
- omogoča se povrnitev škode za neupravičeno naloženo denarno kazen;
- črta se prekrške pravnih oseb, ki predstavljajo kršitev določb 6. in 9. člena ZPOmK-1 in 101. in 102. člena PDEU in s tem povezani prekrški, ki se nanašajo na kršitev pravnomočnih zapovedi, da podjetje preneha z nadaljnimi kršitvami, da ne spoštuje, ukrepov izrečenih z odločbo, ali nespoštovanje zavez sprejetih z odločbo;
- uvaja se institut znižanja globe na podlagi vloge za poravnavo.

2. rešitve, ki se nanašajo na dopolnitev sedanje ureditve preiskovalnih pristojnosti

- agenciji se omogoča, da ji v primeru, ko pridobi odredbo sodišča za preiskavo, ne bo treba izdati še sklepa o uvedbi postopka;
- podaljšuje se rok, v katerem sodnik odloča o predlogu za preiskavo;

OSNUTEK

- uvaja se možnost vložitve pritožbe, če se sodnik ne strinja s predlogom agencije za uvedbo preiskave;
- ureja se način podajanja ugovorov povezanih s privilegirano komunikacijo podjetja s svojim odvetnikom, v primeru, ko se prvi pregled zavarovanih podatkov izvede zunaj preiskovanih prostorov;
- uvaja se institut ustnih pojasnil o dejstvih in dokumentih, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora, ki jih lahko agencija izvede preden izda sklep o uvedbi postopka. V tem okviru je možno ustne izjave zbirati tudi v prostorih agencije ali s komunikacijskim sredstvi.

3. rešitve, ki se nanašajo na spremembe in dopolnitev sedanjega postopka presoje koncentracij

- uvaja se poenostavljeni postopek presoje koncentracije;
- uvaja se mirovanje teka roka za izdajo odločbe v času, ko ima stranka možnost izjave na povzetek relevantnih dejstev;

4. rešitev, ki se nanaša na postopek imenovanja in razloge za predčasno razrešitev direktorja

- direktorja bo mogoče predčasno razrešiti tudi v primeru, če bo s pravnomočno sodno odločbo po imenovanju ugotovljena nezakonitost javnega natečaja ali izbirnega postopka, ali če bo ugotovljeno, da v času postopka javnega natečaja ali izbirnega postopka ni izpolnjeval pogojev za imenovanje.

b) Način reševanja:

- vprašanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom.

S tem zakonom se uvaja postopek administrativnega sankcioniranja pravnih oseb, dopolnjuje sedanja ureditev preiskovalnih pristojnosti, uvaja poenostavljeni postopek presoje koncentracij ter dopolnjuje razloge za predčasno razrešitev direktorja.

- vprašanja, ki se bodo urejala z izvršilnimi predpisi, in seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati.

Predlog zakona predvideva spremembo uredbe iz šestega odstavka 43. člena ZPOmK-1 ter sprejetje uredbe, ki bo določala postopek znižanja globe na podlagi vloge za poravnavo.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

- z veljavnim pravnim redom:

Predlog zakona, ki se nanaša na postopek administrativnega sankcioniranja, predstavlja odstop od obstoječe zakonodaje, katerega uvedbo dovoljuje četrti odstavek 1. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US).

- s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo:

Predlog zakona je usklajen s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava ter mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

- s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati:

Zaradi predloga tega zakona ni treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati drugih predpisov.

č) Usklajenost predloga zakona:

— s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi:

Predlog zakona ne posega v področje lokalne samouprave, zato usklajevanje ni bilo potrebno.

— s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (navedba neusklajenih vprašanj):

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javno finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva sredstev za izvajanje zakona.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

— prikaz ureditve v pravnem redu EU:

Predlog zakona je prilagojen pravu EU. Predlog zakona ne prenaša določb direktiv EU oziroma ni sprejet z namenom usklajevanja s pravnim redom EU.

— prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU:

1. Postopek sprejemanja odločitev zaradi kršitev pravil konkurenčnega prava

Primerljivost pravnih sistemov

Nadzor nad konkurenčnim pravom na ravni Evropske unije izvaja Evropska komisija, ki nadzira ali podjetja spoštujejo konkurenčno pravo Evropske unije. S sprejemom Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. Decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe¹ (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1/2003) so nacionalni organi držav članic, če za zadevo ni pristojna Evropska komisija, postali pristojni za neposredno izvrševanje nadzora nad uporabo določb 101. in 102. člena PDEU. Materialno pravne določbe in razlaga teh določb s strani sodišča EU pa je v skladu z načelom supremacije prava EU postala zavezujoča tudi za države članice.

Glede na to posebno ureditev konkurenčnega prava so številne države članice pri urejanju nacionalnih procesnih določb, kot nacionalnih materialno pravnih določb, sledile ureditvi, ki izhaja iz prava EU. To velja tudi za ZPOmK-1.

Iz primerjalnopravnega pregleda, ki ga je pripravila Evropska mreža za konkurenco (ECN –

¹ Uradni list L 001 , 04/01/2003 str. 0001 – 0025.

² Dostopno na: http://ec.europa.eu/competition/ecn/decision_making_powers_report_en.pdf

³ Ibid. str. 13-14.

⁴ Prispevek Nemčije v okviru delovne skupine OECD, dokument št.: DAF/COMP/WP3/WD(2011)77, dostopno na: http://www.bundeskartellamt.de/SharedDocs/Publikation/EN/Diskussions_Hintergrundpapiere/OECD_2011.10.10_Institutional%20and%20procedural%20aspects.pdf?__blob=publicationFile&v=2).

⁵ Decision making powers report, str. 14.

⁶ Zakon o izmenama i dopunama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, «Narodne novine», broj 80/2013.

⁷ http://ec.europa.eu/about/index_en.htm.

⁸ Glej opombo št. 34 v zadevi SCHENKER.

⁹ <http://www.aztn.hr/trzisno-natjecanje/29/zakonodavni-okvir-rh/>.

¹⁰ Ibid. str. 141.

¹¹ <https://www.bwb.gv.at/Documents/BWB%20Standpunkt%20zu%20Settlements%20September%202014.pdf>.

¹² http://www.bundeskartellamt.de/SharedDocs/Publikation/DE/Merkbl%C3%A4tter/Merkblatt-Settlement.pdf?__blob=publicationFile&v=3.

¹³ (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/ALL/?uri=CELEX%3A02008XC0702%2801%29-20150805>).

¹⁴ <http://competitionlawblog.kluwercompetitionlaw.com/2014/01/17/the-fco-publishes-note-on-settlement-procedures-in-antitrust-proceedings-in-germany/>.

¹⁵ Obvestilo Komisije o dobrih praksah za izvajanje postopkov v zvezi s členoma 101 in 102 PDEU, ULEU C 308, 20.10.2011, str. 6–32, op. 42, Sodba Sodišča 155/79 z dne 18. maja 1982 AM & S Europe Limited proti Komisiji Evropskih skupnosti, ECLI:EU:C:1982:157, tč. 28.

¹⁶ Bratina v: Grilc, Bratina, Galič, Kerševan, Kocmut, Podobnik, Vlahek, Zabel, Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence s komentarjem, 2009, str. 347-352.

¹⁷ Uradni list L 001, 04/01/2003 str. 0001 – 0025.

¹⁸ V zadevi AC-Treuhand AG, C-194/14 P, EU:C:2015:717 (točka 26. do 47.) je Sodišče EU odločilo, da je svetovalno podjetje odgovorno za kršitev 101. člena PDEU, čeprav ni dejavno na trgu, na katerega se je nanašal kartelni dogovor. Ter, da vzpostavitev takšne odgovornosti ne krši načela zakonitosti.

¹⁹ To potrjuje sodna praksa sodišča EU v sodbah z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točka 112; z dne 10. januarja 2006 v zadevi Cassa di Risparmio di Firenze in drugi, C-222/04, ZOdl., str. I-289, točka 107, in z dne 11. julija 2006 v zadevi FENIN proti Komisiji, C-205/03 P, ZOdl., str. I-6295, točka 25.

²⁰ Sodba EU, HFB in drugi proti Komisiji, T-9/99, točka 54.

²¹ M. Repas: Konkurenčno pravo v teoriji in praksi, 2010, str. 143.

²² P. Grilc v: Grilc, Bratina, Galič, Kerševan, Kocmut, Podobnik, Vlahek, Zabel, Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence s komentarjem, 2009, str. 62.

²³ Sodba ECLI:SI:IPRS:2016:I.U.306.2015.

²⁴ General Química in drugi/Komisija, C.90/09 P, EU:C:2011:21.

»87 V takem položaju so namreč holdinška družba, vmesna družba in zadnja hčerinska družba del istega gospodarskega subjekta in so torej eno samo podjetje v smislu konkurenčnega prava Unije.

88 Iz navedenega je razvidno – kot je navedel generalni pravobranilec branilec v točkah 62 in 63 sklepnih predlogov – da obstaja v posebnem primeru, ko ima holdinška družba v lasti 100 % kapitala vmesne družbe, ki ima sama v lasti 100 % kapitala hčerinske družbe iz njene skupine, ta hčerinska družba pa je kršila pravila konkurenčnega prava Unije, izpodbojna domneva, da ta holdinška družba odločilno vpliva na ravnanja vmesne družbe in posredno – prek te vmesne družbe – tudi na ravnanje te hčerinske družbe.«

²⁵ Akzo Nobel NV in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti, C-97/08 P, ECLI:EU:C:2009:536, 60. točka: »V posebnem primeru, ko je matična družba stoddotna lastnica kapitala svoje hčerinske družbe, ki je kršila konkurenčna pravila Skupnosti, ta matična družba po eni strani lahko odločilno vpliva na ravnanje te hčerinske družbe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Imperial Chemicals Industries proti Komisiji, točki 136 in 137), po drugi strani pa obstaja ovrgljiva domneva, da ta matična družba dejansko odločilno vpliva na njeno ravnanje (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi AEG-Telefunken proti Komisiji, točka 50, in Stora, točka 29).«

²⁶ Elf Aquitaine SA proti Evropski komisiji, T-299/08, ECLI:EU:T:2011:217, 76. točka:

»76 V skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 52 do 55 zgoraj, Komisija domneve o odločilnem vplivu ni dolžna potrditi z dodatnimi dokazi, pri čemer lahko domnevo uporabi, kadar ima matična družba v lasti celoten ali skoraj celoten kapital hčerinske družbe, vendar pa mora nasprotno tožeča stranka, da bi to domnevo izpodbila, predložiti zadostne dokaze, da njene hčerinska družba na trgu ravna samostojno.«

²⁷ Sodišče EU je v zadevi General Química in drugi/Komisija, C.90/09 P, EU:C:2011:21 v točki 40. in 41. odločilo:

»40 V teh okoliščinah za domnevo, da matična družba odločilno vpliva na poslovno politiko hčerinske družbe, zadostuje, da Komisija dokaže, da je ves kapital hčerinske družbe v lasti matične družbe. Nato lahko Komisija matično družbo šteje za solidarno odgovorno za plačilo globe, naložene njeni hčerinski družbi, razen če ta matična družba, ki mora to domnevo izpodbiti,

European Competition Network), je razvidno, da obstajajo v Evropi trije temeljni modeli varstva konkurence:²

- monistični administrativni model, kjer isti upravni organ preiskuje primer in hkrati tudi sprejme odločbo v tej zadevi (z možnostjo naknadnega sodnega varstva),
- dualni administrativni model, kjer sta fazi preiskave in sprejema odločb razdeljeni med dva ločena administrativna organa, ter
- sodni model, kjer ločimo:
  - čisti sodni model, kjer organ za varstvo konkurence preiskuje primer, o zadevi pa nato odloči sodišče (tako o obstoju kršitve, kot tudi o globi) ali
  - sodni kaznovalni model, kjer organ za varstvo konkurence sprejme odločitev o vsebini, sodišče pa nato določi zgolj kazen.

V nacionalnih zakonodajah prevladuje monistični administrativni model odločanja, kjer pristojni organ z eno odločbo ugotovi kršitev in izreče sankcijo. Tak sistem uporabljajo Belgija, Bolgarija, Ciper, Češka, Francija, Grčija, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Romunija, Španija, Švedska in Združeno kraljestvo. Tak sistem v skladu z Uredbo 1/2003 uporablja tudi Evropska komisija.³

Tudi v Nemčiji, Estoniji in Sloveniji se uporablja monistični administrativni model, vendar mora organ za ugotovitev kršitve ali izrek denarne kazni izpeljati dva vzporedna postopka, to je upravnega in prekrškovnega (Estonija in Slovenija) oziroma mora organ izbrati enega od dveh postopkov (Nemčija), to je ali upravnega ali regulatorno-prekrškovnega. V primeru Nemčije se kršitev, glede na procesne določbe, tako obravnava zgolj v enem postopku, to je upravnem postopku ali postopku ugotovitve regulatornega prekrška. V okviru obeh postopkov pa se lahko podjetjem naloži plačilo denarnih zneskov. V primeru upravnega postopka gre za odvzem koristi, ki vsebuje elemente odškodninskega prava, v primeru regulatornega prekrška pa za denarno kazen. V obeh primerih pa gre za upravna postopka, ki nimata kazensko pravne narave ter o katerih odloča isto sodišče.⁴

Na Danskem, Finskem in Švedskem pristojni organ ugotovi kršitev, globo pa se lahko določi zgolj v postopku pred sodiščem (sodni kaznovalni model), v Avstriji in na Irskem pa poznajo zgolj čisti sodni model.⁵

Tudi Hrvaška je ob vstopu v Evropsko unijo svoj sistem varstva konkurence bistveno prilagodila glede na postopek, ki ga vodi Evropska komisija. Od uveljavitve Zakona o izmenjavi i dopunama Zakona o zaščiti tržišnega natjecanja («Narodne novine», broj 80/2013) leta 2013 kršitve pravil konkurenčnega prava niso več kvalificirane kot prekrški, temveč kot kršitve *sui generis*, za katere pristojni organ v istem postopku ugotovi kršitev in izreče upravno kazensko sankcijo.⁶

Zgolj v Sloveniji in Estoniji je torej uveljavljena ureditev, kjer mora nacionalni organ za varstvo konkurence v vsaki zadevi izpeljati dva ločena postopka.

Podrobnejši prikaz ureditve v postopku pred Evropsko komisijo in nekaterih državah članicah

---

ne predloži zadostnih dokazov, da njena hčerinska družba na trgu ravna samostojno (glej zgoraj navedeni sodbi *Stora Kopparbergs Bergslags proti Komisiji*, točka 29, in *Akzo Nobel in drugi proti Komisiji*, točka 61).

⁴¹ Splošno sodišče je v nasprotju s trditvami pritožnic v točki 60 izpodbijane sodbe pravilno navedlo, da čeprav je res, da se je Sodišče v točkah 28 in 29 zgoraj navedene sodbe *Stora Kopparbergs Bergslags proti Komisiji* poleg tega, da se je sklicevalo na stoddostno lastništvo kapitala hčerinske družbe, sklicevalo tudi na druge okoliščine, kot sta to, da v zvezi z vplivom, ki ga matična družba izvaja na poslovno politiko hčerinske družbe, ni bilo oporekanja in to, da sta bili družbi v upravnem postopku skupno zastopani, je Sodišče te okoliščine vendar poudarilo zgolj zato, da bi predstavilo vse okoliščine, s katerimi je Splošno sodišče utemeljilo svoje sklepanje, in ne zato, da bi uporabo zgoraj navedene domneve pogojevalo s predložitvijo dodatnih dokazov glede dejanskega izvajanja vpliva matične družbe na njeno hčerinsko družbo (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *Akzo Nobel in drugi proti Komisiji*, točka 62). «.

²⁸ Evropska komisija proti *Parker Hannifin Manufacturing Srl in Parker-Hannifin Corp.*, v zadevi C-434/13 P, ECLI:EU:C:2014:2456, točka 51.

Evropske unije

Postopek pred Evropsko komisijo

V skladu z evropskim pravom se za ugotavljanje, odpravo in sankcioniranje kršitev, ki predstavljajo omejevalna ravnanja (101. in 102. člen PDEU) izvede en postopek, ki ga vodi Evropska komisija kot izvršilni organ Evropske Unije.⁷ Postopek, ki ga vodi Evropska komisija ureja Uredba 1/2003. Evropska komisija izda odločbo s katero ugotovi kršitev, prepove nadaljnje kršitve in naloži ukrepe potrebne za odpravo posledic kršitve ali preprečitev nadaljnjih učinkov kršitve ter naloži plačilo denarne kazni za že izvršeno kršitev.

Zoper odločbo Evropske komisije je v skladu z 256. členom PDEU možno vložiti ničnostno tožbo na Splošno sodišče, zoper to sodbo pa zaradi kršitev prava, v skladu z 261. ali 263. členom PDEU, pritožbo na Sodišče EU.

Iz navedenega izhaja, da gre za monistični administrativen postopek, v katerem administrativni organ (Evropska komisija), ugotovi kršitev in določi sankcijo.

Postopek pred komisijo se v grobem deli na dve fazi: predhodno preiskovalno fazo in kontradiktorno fazo.

Postopek se ne uvede formalno s kakšnim posebnim procesnim aktom. V skladu z Uredbo 1/2003 se preiskava opravi na podlagi pisne zahteve ali odločbe Evropske komisije. V prvem primeru podjetje lahko zavrne izvedbo preiskave, v drugem primeru pa se zavrnitev preiskave šteje za oviranje preiskave, za kar se lahko podjetje sankcionira z enkratno denarno kaznijo, ki lahko znaša 1 % letnega prometa (člen 23(1)(c) ali s periodično denarno kaznijo, ki znaša do 5 % povprečnega dnevnega prometa podjetja (člen 24(1)(e)).

V vsakem primeru (torej ne glede na to ali se preiskava izvaja na podlagi pisne zahteve ali odločbe) pa mora preiskovano podjetje na zahtevo pooblaščenih oseb izročiti zahtevane poslovne knjige ali drugo poslovno dokumentacijo in odgovarjati na vprašanja Evropske komisije. Če podjetje ne predloži zahtevanih podatkov ali so podatki nepopolni ali poda netočne ali zavajajoče odgovore, lahko Evropska komisija naloži enkratno denarno kazen iz člena 23(c) in (d), ki znaša največ 1 % letnega prometa.

V zvezi z obsegom potrebnega ugotavljanja ravnanj, ki konstituirajo kršitev in odgovornosti, se je že izreklo sodišče EU. Tako za dokazovanje naklepa in malomarnosti podjetja ni potrebno identificiranja konkretnih oseb znotraj podjetja, ki so ravnale protipravno ali ki so odgovorne za neustrezno organizacijo podjetja, se pravi ni treba dokazati tudi individualne odgovornosti posameznih članov teh organov (sodba Sodišča EU C-338/00 P Volkswagen AG/Komisija, EU:C:2003:473, točka 98).

V Sodbi Schenker in drugi proti Komisiji, C-681/11, EU:C:2013:404⁸ je sodišče EU na predložitveno vprašanje »ali je treba 101. člen PDEU razlagati tako, da se lahko podjetje, ki je to določbo kršilo, izogne naložitvi globe, če je do kršitve prišlo, ker je bilo v zmoti glede zakonitosti svojega ravnanja zaradi pravnega nasveta odvetnika ali odločitve nacionalnega organa, pristojnega za konkurenco« (33. točka) pojasnilo, da Evropska komisija naloži denarno kazen, kadar podjetja ali podjetniška združenja »naklepno ali iz malomarnosti« kršijo določbe 101. člena PDEU ali 102. PDEU (točka 34). V primeru, ko takšne kršitve ugotovijo nacionalni organi, pa pravo EU določa, da mora organ izreči denarno kazen, pri tem pa ne določa pogoja, kot to velja za Evropsko komisijo, da mora izrek te kazni temeljiti na subjektivnem elementu (35. točka). Po drugi strani pa sodišče dodaja, da države članice lahko vzpostavijo subjektivno odgovornost podjetij zaradi enotne uporabe 101. in 102. člena PDEU. Vendar mora biti ta odgovornost oblikovana najmanj tako strogo kot to velja v pravu EU (36. točka).

OSNUTEK

V zvezi z vsebino naklepa in malomarnosti pa je sodišče navedlo, da je naklep ali malomarnost podjetja podana, »če zadevno podjetje ne more prezreti, da je njegovo ravnanje protikonkurenčno, ne glede na to, ali se zaveda, da je kršilo pravila o konkurenci iz Pogodbe« (točka 37).

Sodišče tako zaključuje, da napačna pravna opredelitev ravnanja s strani podjetja, na katerem temelji ugotovitev kršitve, tega podjetja ne more oprostiti naložitve globe, če to podjetje ne more prezreti protikonkurenčnosti navedenega ravnanja (točka 38).

Hrvaška

Hrvaška je z vstopom v Evropsko unijo svojo zakonodajo zelo približala zakonodaji Evropske unije in določbe zakona, ki ureja področje varstva konkurence, v veliki meri prilagodila določbam Evropske unije. Zakonodajni okvir predstavlja Zakon o zaščiti tržišnog natjecanja ("Narodne novine", broj 79/09 in 80/2013).⁹

Hrvaški zakon vsebuje posebne postopkovne določbe, subsidiarno pa se uporablja zakon, ki ureja upravni postopek, oziroma če zakon ne določa drugače, se v postopku pred agencijo za vabilo na ustno obravnavo, privedbo strank in tretjih oseb na ustno obravnavo in zapisnik o ustni obravnavi, uporablja zakon, ki ureja prekrške.

Postopek se začne s sklepom o uvedbi postopka. Agencija pridobiva podatke tekom postopka na podlagi zahtev za posredovanje podatkov oziroma na podlagi nenapovedanih preiskav, ki se izvedejo na podlagi odredbe Višjega upravnega sodišča Republike Hrvaške. Sodišče, na utemeljen predlog agencije, v roku dveh dni izda odredbo za nenapovedano preiskavo poslovnih prostorov, zemljišč in prevoznih sredstev, dokumentov, izkazov in stvari, ki se tam nahajajo, njihovo zapečatenje in začasen odvzem, zlasti če obstaja nevarnost skrivanja ali uničenja dokazov, ki so nujni za dokazovanje omejevalnih ravnanj in je razumno predpostaviti, da se nahajajo v določenem prostoru ali pri določeni osebi. Pooblaščenec oseb lahko med drugim pregledajo poslovne knjige in drugo dokumentacijo, ki se nanaša na poslovanje podjetja, ne glede na medij, na katerem se nahajajo te knjige ali dokumentacija (primeroma, računalniki, serverji, telefoni). Zakon pri izdaji sklepa o uvedbi postopka ali naloga za preiskavo ne določa dokaznega praga, ki mora biti izkazan v zvezi z verjetnostjo obstoja kršitve in odgovornosti podjetja za to kršitev.

Pred izdajo odločbe mora agencija izdati povzetek relevantnih dejstev (48. člen), o katerem se stranke lahko izjavijo v roku 1 meseca od prejema.

Upravno-kazenska sankcija se izreka podjetjem (enako kot Uredba 1/2003). Iz zakona izhaja, da je odgovornost podjetja krivdna in se domneva. To izhaja iz dejstva, da se kot olajševalna okoliščina upošteva predložitev dokazov, ki kažejo na malomarnost podjetja. Odgovornost podjetja ne temelji na odgovornosti storilca. Ureditev tako ne predvideva kaznovanja storilcev.

Zoper odločitev ni pritožbe, dopustna pa je tožba na Višje upravno sodišče Republike Hrvaške, ki odloča v senatu treh sodnikov. Tožbo se lahko vloži v roku 30 dni. Tožba je dopustna zaradi kršitev materialnega prava, bistvenih kršitev postopka, nepravilno ali nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja in napačne odločitve v zvezi z upravno-kazensko sankcijo in v zvezi z drugimi vprašanji o katerih odloča agencija. Tožba ne zadrži izvršitve, razen v delu, ki se nanaša na izvršitev upravno-kazenske sankcije. Zoper odredbo o preiskavi, ki jo izda pristojno sodišče (Višje upravno sodišče) ni možna pritožba.

Madžarska

Na Madžarskem ureja postopek ugotavljanja omejevalnih ravnanj Zakon LVII iz 1996 Zakonu o

OSNUTEK

prepovedi nepoštenih in omejevalnih tržnih ravnanj (A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. Törvény; v nadaljevanju: Madžarski zakon). Leta 2014 je bil zakon pomembneje spremenjen, saj je bilo dodano ali spremenjena skoraj polovica zakonskega besedila.

Postopek ugotavljanja kršitev je ločen na funkcijo preiskave in odločanja o obstoju kršitve. GVH je pristojen izvajati nadzor nad stanjem konkurence v vseh primerih, v katerih ni pristojno sodišče. Faze postopka nadzora konkurence so:

1. postopek, ki ga vodi preiskovalec (preiskovalni postopek),
2. postopek, ki ga vodi Svet,
3. postopek po zaključku postopka in
4. izvršba.

Med postopkom lahko preiskovalec in Svet izdajatačasne odredbe, vendar vsebinsko o stvari odloča zgolj Svet v sestavi 3 ali 5 članov.

Zakon ureja postopek ugotavljanja kršitev. Če kakšno pravilo ni urejeno, se subsidiarno uporablja zakon, ki ureja upravni postopek.

Splošni postopek nadzora se začne s sklepom o uvedbi postopka na podlagi predloga (zgolj v postopkih pri koncentracijah in pred obvestilom o povišanju cen v primeru zlorabe prevladujočega položaja) ali po uradni dolžnosti (ko GVH izda sklep o uvedbi postopka). Pred GVH se lahko vložijo formalne ali neformalne prijave, kar pa ne vpliva na postopek nadzora GVH, ki se začne po uradni dolžnosti. Zoper odločitev o prijavi je možen upravni spor. Upravno sodišče lahko v primeru neupravičene zavrnitve prijave naloži GVH, da ponovno odloči.

Zakon določa tudi obveznost za posredovanje podatkov. Stranke postopka so na zahtevo preiskovalca ali Sveta dolžne predložiti podatke (tudi osebne podatke), ki so potrebni za odločitev. Stranke niso dolžne priznati kršitve zakona, ne smejo pa zavrniti predložitve obremenilnih dokazov. Podatke se lahko zbira tudi od nosilcev javnih oblasti, ki zahteve, če ne obstaja drug prevladujoč zakonski razlog za varstvo teh podatkov, ne smejo zavrniti. Podatke se lahko zahteva tudi od drugih oseb ali organizacij, ki niso stranke postopka (četrti odstavek). Kot zbiranje podatkov iz prejšnjega stavka se šteje tudi zasliševanje prič. GVH pa lahko zahteva tudi izročitev podatkov, kar se nanaša tudi na elektronske podatke, in jih zaseže, tudi tako, da izdelava forenzične kopije.

Med postopkom, začetim po uradni dolžnosti glede kršitev določb zakona ali PDEU o omejevalnih ravnanjih, lahko preiskovalec preišče in vstopi v vse poslovne prostore tudi proti volji lastnika. Za izvajanje preiskovalnih ukrepov v poslovnih in zasebnih prostorih je potrebno pridobiti predhodno odobritev sodišča. Predlog za odobritev obravnava Okrožno sodišče v Budimpešti v roku 72 ur od prejema predloga. Zoper to odločitev ni pritožbe. Sodišče odobri preiskovalne ukrepe, če GVH dokaže, da ostali preiskovalni ukrepi ne bi bili učinkoviti in obstaja utemeljen razlog, da se vir podatkov o določeni kršitvi nahaja v nekem prostoru in ta vir ne bo predložen prostovoljno ali pa bo uničen. Sodišče lahko omeji obseg preiskave tako, da specifikira obseg ciljnih oseb in vrsto dopustnih preiskovalnih ukrepov.

Preiskovalni ukrepi se izvedejo v roku treh mesecev od izdaje odobritve sodišča. Stranka mora biti o odločitvi obveščena. Ukrepi se ustno naznanijo zadevni osebi in se izvajajo v njeni prisotnosti, pred začetkom izvajanja ukrepov pa jo je potrebno obvestiti tudi o odločitvi sodišča in o namenu preiskave. Če preiskovana oseba ni prisotna je potrebno zagotoviti prisotnost uradne priče. GVH lahko pri preiskavi nudi pomoč policija, ki lahko uporabi prisilo. Preiskovalec lahko naredi kopije ali zaseže tudi dokaze, ki niso povezani s predmetom preiskave in za njih ni podana odobritev s strani sodišča, če ti kažejo na kršitev določb zakona ali Pogodbe o omejevalnih ravnanjih. V tem primeru se odobritev sodišča pridobi naknadno, saj v nasprotnem primeru dokazov ni možno uporabiti. Predlog

OSNUTEK

za odobritev je potrebno predložiti v roku 60 dni po izvedbi zadnjega ukrepa.

Po zaključenem preiskovalnem postopku preiskovalec pripravi poročilo, ki ga skupaj z dokumenti predloži Svetu. Poročilo mora vsebovati: predmet preiskave, dejstva ugotovljena med postopkom, in dokaze ter predloge preiskovalca glede nadaljnjega postopka in začasnih ukrepov, kjer je to potrebno. Kjer razlogi, ki so bili podlaga za uvedbo postopka, ne obstojijo ali podatki, pridobljeni med postopkom, kažejo na to, da kršitev ni podana, preiskovalec postopek, začel po uradni dolžnosti, ustavi.

Po prejemu poročila preiskovalca lahko Svet:

- ustavi postopek (iz istih razlogov, kot ga lahko ustavi preiskovalec),
- vrne spis preiskovalcu (če je potrebno nadaljevati preiskovalni postopek, zaradi razširitve postopka ali vstopa nove stranke v postopek) ali
- prepove nadaljevanje prepovedanega ravnanja z izdajo začasne odredbe (izdajo le-te lahko zahteva tudi stranka).

Če ni potrebno, da Svet postopek ustavi oz. vrne spis preiskovalcu, pošlje svoje trenutno stališče, dejstva in okoliščine, ugotovljene med postopkom, dokaze, oceno dokazov in svoje ugotovitve stranki. Pred tem lahko stranki posreduje tudi poročilo preiskovalca. Če je postopek začel na podlagi zahteve, predhodne odločitve ni potrebno pripraviti. Stranka lahko na poročilo preiskovalca, če je bilo posredovano, in ugotovitve sveta odgovori v roku, ki ga določi svet in ne presega 30 dni.

Svet lahko izvede tudi glavno obravnavo, če tako zahteva stranka ali če je to v določenem primeru potrebno. Ko pošlje svojo predhodno odločitev stranki, ji hkrati naroči, da se izjavi glede glavne obravnave. Stranka mora imeti na voljo dovolj časa, da se pripravi na glavno obravnavo. Glavna obravnava je javna, javnost pa se lahko tudi izključi zaradi varovanja skrivnosti. Na glavni obravnavi lahko Svet ustavi postopek.

V postopku začetem po uradni dolžnosti zaradi ugotavljanja omejevalnih ravnanj lahko urad predlaga sklenitev poravnave. Poravnavo je možno skleniti za katerokoli kršitev, ki predstavlja omejevalno ravnanje. Svet povabi stranko k poravnavi, če oceni, da je hiter in učinkovit zaključek postopka ustrezen.

V postopku začetem po uradni dolžnosti lahko stranke predlagajo zaveze, da se zagotovi skladnost z zakonom ali PDEU. Če se na ta način lahko zagotovi učinkovito varstvo javnega interesa, lahko Svet te zaveze spremeni v zavezujoče za stranke, hkrati pa s tem zaključi postopek, brez ugotovitve, ali je prišlo do kršitve zakona. Zoper zaveze se lahko vloži pravno sredstvo. Če se spremenijo okoliščine ali če je odločitev temeljila na zavajajočih informacijah, lahko GVH začne nov postopek.

Svet lahko izda naslednje odločbe, ki se nanašajo na omejevalna ravnanja:

- naloži izpolnitev zavez;
- ugotovi, da ugodnost skupinske izjeme za določen sporazum ne velja;
- ugotovi nezakornitost ravnanj;
- naloži obveznost prenehanja s kršitvijo zakona;
- prepove nadaljevanje ravnanj, ki pomenijo kršitev;
- v primeru, da ugotovi, da gre za pravno kršitev, naloži obveznosti, ki vključujejo zlasti dolžnost, da se izpolni pogodba, kjer se neupravičeno zavrača vzpostavitev ali vzdrževanje poslovnega sodelovanja;
- odloči, da ravnanje ni nezakonito;
- naloži denarno kazen;
- opozori in naloži podjetju, da vzpostavi notranja pravila, ki bodo zagotovila skladnost poslovanja s konkurenčnim pravom.

OSNUTEK

Zakon izrecno predvideva tudi naknaden ugotovitveni postopek, namenjen ugotovitvi, ali podjetje spoštuje izvršljive odločbe.

Zoper nepravilnosti v preiskovalnem postopku lahko stranka v roku 3 dni od dneva, ko se je nepravilnost zgodila, vloži pisno pritožbo. O pritožbenih razlogih se preiskovalec ali Svet izjavita v poročilu oz. sklepu o ustavitvi postopka.

Zoper odločitve, ki sta jih med postopkom sprejela preiskovalec (te pritožbe presoja Svet, ki odloča o zadevi v ločenem postopku) ali Svet (te pritožbe presoja Okrožno sodišče Budimpešte v upravnem postopku), je dovoljeno pravno sredstvo, ki nima suspenzivnega učinka, le v primerih predvidenih z zakonom. Pritožbo lahko vloži stranka ali oseba, na katero se odločitev nanaša, v roku 8 dni od odločitve.

Tožbo zoper odločbo se vloži pri Svetu v roku 30 dni od izdaje odločbe ali pošlje priporočeno po pošti. Svet pošlje tožbo in vse dokumente ter odgovor na tožbo sodišču v roku 30 dni od prejema tožbe (če gre za zahtevek, ki zadrži izvršitev odločbe, se dokumenti posredujejo sodišču v roku 15 dni). Sodišče lahko odločitev GVH razveljavi. Za postopek pred sodiščem se uporabljajo določbe Zakona o pravnem postopku.

Če zoper odločbe GVH ni vloženo nobeno pravno sredstvo, so te dokončne. Dokončne odločbe se lahko izvršijo, če v roku, ki je določen, ne pride do uskladitve ravnanja z določbo.

V primeru, da stranka ne ravna v skladu z odločbo GVH, lahko GVH naloži denarno kazen. Ta se lahko naloži tako podjetju, kot tudi odgovorni osebi. Rok za prostovoljno izpolnitev se na prošnjo stranke lahko podaljša, vendar samo enkrat. Če denarna kazen ni plačana v določenem roku, pride do izterjave.

Oseba, katere pravice so z izvršitvijo odločitve GVH prizadete, lahko vloži pritožbo predsedniku Sveta v roku 3 dni, ko je izvedela za kršitev. Predsednik Sveta odloči o pritožbi v roku 8 dni od prejema. Zoper to odločitev ni pravnega sredstva.

Kršitve materialnih določb zakona, ki se nanašajo na omejevalna ravnanja, predstavljajo ravnanje, za katerega se lahko naloži denarna kazen. Pri krojevanje razpisnih ponudb v javnih naročilih (bid rigging) pa predstavlja kaznivo dejanje, za katero je možno fizični osebi izreči 5 letno zaporno kazen.

Maksimalna globa, ki se lahko naloži podjetju, ne sme preseči 10% neto prometa podjetja v preteklem poslovnem letu (t.j. leto pred tistim, v katerem je bila sprejeta odločitev, ki je vzpostavila kršitev). Če tako ni mogoče določiti prometa, predstavlja osnovo za odmero zneska globe zadnje poslovno leto, za katerega so na voljo avtentične informacije o prometu.

Znesek globe se določi ob upoštevanju vseh okoliščin primera, zlasti teže in trajanje kršitve, koristi pridobljene s kršitvijo, tržni položaj kršitelja, odgovornost za ravnanje, sodelovanje podjetja v postopku in povratništvo. Pri ocenjevanju teže kršitve se upošteva zlasti obseg grožnje, ki ga ravnanje predstavlja, procesu tržnega boja in širino in obseg škode, povzročene interesom končnih trgovinskih partnerjev.

Zakon predvideva tudi solidarno odgovornost članov podjetja (enotni gospodarski subjekt) za plačilo globe, ki ga ni možno izterjati od posameznega člana podjetja.

Podjetniškemu združenju se denarna kazen naloži glede na promet njegovih članov. Če združenje ne more poravnati kazni, je izterjava možna od članov združenja.

Solidarna odgovornost in plačilo globe, ki se naloži podjetniškemu združenju, je urejeno primerljivo

OSNUTEK

evropski ureditvi in predlogu novele. V obeh primerih svet izda posebno odločbo, zoper katero je možna pritožba.

Tožba, vložena zoper odločbo GVH, s katero se naloži globa, ni suspenzivna. Stranka lahko zaprosi za suspenzivnost, kar pa mora skrbno utemeljiti.

Danska

Na Danskem so vse kazni, ki vključujejo denarne zneske, kazensko pravnega značaja. Kazenske sankcije pa lahko izreče zgolj sodišče. Torej ne poznajo civilnih ali administrativnih sankcij.

Danska je tako ena izmed redkih držav, kjer je izrek denarnih kazni vedno pridržan izključno sodišču. Ne poznajo postopka, v katerem bi upravni organ izrekel denarno kazen, in bi nato bila ta odločba, predmet sodnega postopka. Upravni organ lahko kršitelju predlaga plačilo kazni, če ta to sprejme, je postopek pravnomočno zaključen, sicer mora organ začeti postopek pred sodiščem.

Na Danskem je pristojnost za uveljavljanje pravil konkurenčnega prava razdeljena med dva organa in dva postopka. To je med upravni organ in državnega tožilca (Državni tožilec za pregon resnih in mednarodnih gospodarskih kaznivih dejanj).

Upravne naloge so razdeljene med dva upravna organa. Prvi je Danski urad za konkurenco in potrošnike »Danish Competition and Consumer Authority« (v nadaljnjem besedilu: Danski urad), ki je del upravnega aparata in ni neodvisna agencija, ampak je organ znotraj pristojnega ministrstva, in opravlja tudi številne druge naloge. Drugi organ je Svet za konkurenco »Competition council«. Prvi organ izvaja preiskovalne naloge v okviru upravnega postopka in nudi podporo Svetu pri njegovemu delovanju. Svet dokončno odloča o zadevah iz Zakona o konkurenci.

Za kršitve v zvezi s konkurenčnim zakonom se lahko z denarnimi kaznimi kaznujejo podjetja ali fizične osebe. Uvedene zaporne kazni se lahko naložijo tudi za kršitve kartelnih dogovorov. Današnja okrožna sodišča, pristojna za podjetje ali osebo, nalagajo globe (in zaporne pogoje). Preiskovanje in pregon kaznivih dejanj, ki vključujejo kazenske (in zaporne kazni) za kršitve, mora opraviti *Državni tožilec za resne in mednarodne zločine*. Danski urad nima pooblastil za preiskovanje ali pregon kazenske zadeve pred danskim sodiščem. V skladu z zakonom ima s privolitvijo javnega tožilca pooblastilo za izdajo upravnega obvestila o globi, ki pomeni, da se zadeva lahko reši brez sojenja, če storilec priznava, da je kriv in je pripravljen plačati globo v določenem času.

V skladu z Zakonom o konkurenci, če upravni organ ne zahteva izreka denarne kazni, izda upravno odločbo, s katero ugotovi kršitev in prepove nadaljnje kršitve. V tem primeru upravni organ v skladu z Zakonom o konkurenci izvaja svoje pristojnosti in lahko izvede preiskovalne ukrepe.

Če ravnanje predstavlja kazensko zadevo in je predviden izrek denarne kazni ali zaporne kazni, upravni organ poda državnemu tožilcu predlog, da ugotovi kazensko odgovornost podjetja in storilcev fizičnih oseb. Pred tem lahko upravni organ, na podlagi soglasja tožilca, kršitelju izda upravno obvestilo o kršitvi in predvidi kazen, ter navede, da bo zadeva zaključena, če bo kazen poravnana v določenem času.

V primeru najhujših kršitev, za katere je predvidena tudi zaporna kazen (kartel), bo upravni organ tožilcu podal predlog za kazenski pregon.

Vsi ti postopki lahko potekajo zaporedno ali vzporedno, kar zelo komplicira ureditev. Odgovornost podjetij pa temelji na naklepnem ali malomarnem (odvisno od kršitve) ravnanju storilcev.

Iz pregleda ureditve, ki ga je opravil OECD, izhaja, da pred sprejemom novele leta 2013, s katero se

bile kazni za najhujše kršitve (karteli) močno postrožene (do desetkrat višje denarne kazni in vpeljava zapornih kazni za kartel), pregon teh najtežjih kršitev ni bil obravnavan resno.¹⁰

Stranke lahko zoper upravno odločbo Sveta vložijo pritožbo na Pritožben tribunal za konkurenčne zadeve (Competiton Appeals Tribunal). Zoper to odločitev je možno vložiti tožbo na nespecializirano sodišče »Dansko pomorsko in trgovinsko sodišče«, ki zadevo *de novo* obravnava. Če so podani pogoji za izrek denarne kazni, upravni organ poda prijavo državnemu tožilcu, ki v skladu s kazensko pravno zakonodajo vloži obtožnico. O tem odloča okrožno sodišče. Zoper to odločitev je dopustna pritožba na višje sodišče. Zoper to odločitev pa na vrhovno sodišče.

Tako upravni (Zakon o konkurenci) kot kazenski postopek urejata preiskovalne pristojnosti pristojnih organov.

Postopek se lahko začne na podlagi prijave ali po uradni dolžnosti. Upravni organ ima pristojnost posredovati zahtevo za posredovanje podatkov in izvesti nenapovedano preiskavo. V okviru preiskave lahko zaslišuje priče. Neposredovanje podatkov lahko rezultira v izreku dnevnih ali tedenskih penalov.

Preiskavo je možno izvesti na podlagi sodne odredbe. Dopustna je zgolj preiskava poslovnih prostorov in prevoznih sredstev. Preiskava zasebnih prostorov fizičnih oseb je dopustna zgolj v kazenskem postopku.

Od trenutka, ko se upravni organ odloči, da bo zahteval naložitev denarne ali zaporne kazni, in razpolaga z utemeljenimi razlogi za sum, da je bila povzročena kršitev, ne sme izvajati prisilnih ukrepov iz Zakona o varstvu konkurence. V tem primeru zadevo prepusti v obravnavanje državnemu tožilcu.

Kot že navedeno, lahko podjetje prizna kršitev in z upravnim organom, če s tem soglaša tožilec, sklene poravnavo. Postopek sklepanja poravnave je primerljiv postopku, ki ga vodi Evropska komisija.

Upravni organ sklepa zaveze zgolj v primeru lažjih kršitev, ki niso podvržene kazenskemu pregonu.

2. Postopek poravnave

Avstrija

V Avstriji »poravnava« v postopkih zaradi kršitev konkurenčnega prava ni urejena z zakonom, temveč s smernicami, ki jih je objavil Avstrijski zvezni organ za konkurenco (BWB) leta 2014.¹¹ Namen avstrijskega poravnalnega postopka je poenostaviti in pospešiti javnopravne postopke pred organi za varstvo konkurence. Temeljno pravilo postopka poravnave je, da preiskovano podjetje ne ugovarja oziroma pritrdi ugotovitvam zveznega organa za varstvo konkurenco, v zameno pa se zadevnemu podjetju ponudi nižjo denarno kazen. Smernice opredeljujejo pogoje, postopek in vsebino poravnalne vloge in odstotek znižanja globe:

- Poravnava se lahko sklene zaradi kršitev prepovedi sklepanja omejevalnih sporazumov (§1 Kartelnega zakona (Kartellgesetz) ali 101. člena PDEU) ali zlorab prevladujočega položaja (§5 Kartelnega zakona (Kartellgesetz) ali 102. člena PDEU) ali nedovoljenih koncentracij.
- Postopek poravnavanja se lahko začne na pobudo zveznega organa za varstvo konkurence ali preiskovanega podjetja. Postopek poravnavanja poteka izven kartelnega sodišča in ni časovno opredeljen, kdaj se lahko začne.
- V postopku poravnave zvezni organ za konkurenco predstavi zadevnemu podjetju dejstva in dokaze o zadevi, pravno kvalifikacijo kršitve in predvideno globo. Podjetje se mora strinjati z dejanskimi ugotovitvami zveznega organa za konkurenco oziroma se vzdržati ugovarjanju pravni kvalifikaciji kršitve konkurenčnega prava.

OSNUTEK

- Zvezni organ za konkurenco bo na podlagi dogovorjene poravnave predložil zadevo pred avstrijsko kartelsko sodišče, ki lahko izda odločbo brez izvedbe polne preiskave na podlagi dejstev in dokazov, ki jih je ugotovil zvezni organ za varstvo konkurence, in zoper katere se preiskovano podjetje ni pritožilo. Sodišče v odločbi podjetju ne more izreči višje globe, kot je bila dogovorjena z zveznim organom za konkurenco.
- Podjetju se lahko zniža globa za 20%, kar pa ne izključuje nadaljnje možnosti za odpustitev ali znižanje glob na podlagi drugih pravnih podlag (npr. program prizanesljivosti). Zvezni organ pri predlogu za globo upošteva, koliko je podjetje prispevalo k pospešitvi postopka in k razjasnitvi dejanskega stanja.
- Podjetje se lahko zoper odločbo sodišča pritoži.

Nemčija

Nemški zvezni organ za karte (Bundeskartellamt) od leta 2007 dalje pospešeno zaključuje postopke na podlagi poravnav, kljub temu, da sklepanje poravnav ni zakonsko urejeno. Decembra 2013 je Bundeskartellamt objavil na svoji spletni strani smernice o postopku sklepanja poravnav, zakonskega urejanja pa se ne predvideva, ker ne želijo formalizirati postopka, vendar to ne pomeni, da Bundeskartellamt pri postopku ni omejen, saj iz smernic izhaja, da mora pri sklepanju poravnave spoštovati ključne ustavne zahteve, ki jih je določilo nemško zvezno ustavno sodišče v zvezi s sklepanjem poravnav v kazenskem postopku in upravno-kazenskem postopku.¹² Namen poravnave je pospešiti, skrajšati in zaključiti zapletene postopke, zaradi česar se stranki lahko izreče nižja globa. Smernice organa določajo naslednje pogoje in postopek za poravnavo:

- Poravnave so možne v vseh postopkih zaradi kršitev prepovedi omejevalnih ravnanj.
- Sporazum o poravnavi vsebuje t.i. izjavo o poravnavi, v kateri oseba ali družba izjavlja, da priznava dejstva kršitve, glede katere se vodi postopek, in da sprejme denarno kazen do določenega zneska. V sporazumu mora biti naveden tudi opis dejstev, ki vplivajo na višino globe.
- V izjavi o poravnavi se ni mogoče odpovedati pravici do pritožbe.
- Izjava o poravnavi se šteje za olajševalno okoliščino, zaradi katere lahko organ izreče nižjo kazen.
- V primeru horizontalnih kartelov se globa lahko zniža za največ 10 odstotkov.
- Poravnavo je mogoče doseči ne glede na to, ali je bil vložen zahtevek za prizanesljivost. V tem primeru se odpustek globe zaradi poravnave zniža za višino znižane globe zaradi prizanesljivosti.
- Postopek poravnave časovno ni opredeljen in je sam potek poravnave odvisen od trenutnega stanja postopka. Bistveno je, da se stranko obvesti o ugotovljenih dejstvih in zbranih dokazih in sicer pisno ali ustno. Organ stranki omogoči vsaj delni dostop do spisa in tudi omogoči stranki, da se izreče o zadevi. Polnega dostopa do spisa ni mogoče odobriti, če še vedno potekajo postopki zoper druge stranke in bi tak dostop ogrozil izvedbo postopka. Organ na podlagi trenutnega stanja postopka stranki predlaga znesek globe, ki se ga kasneje ne sme preseči, če se doseže poravnava.
- Če se organ odloči, da je to primerno, lahko ponudi osebi ali podjetju predlog izjave o poravnavi, vključno s povzetkom ugotovitev iz preiskave in mu določi rok za sprejetje predloga poravnave. Če se oseba ali podjetje odloči, da predloži izjavo o poravnavi, se to lahko izvede pisno ali ustno med zaslišanjem. Vendar pa mora izjavo o poravnavi podpisati oseba ali zastopnik podjetja.
- Pogajanja o poravnavi so zabeležena v spisu. Ko je poravnava dosežena, se postopek zaključi s tako imenovanim kratkim sklepom, ki vsebuje le minimalne podatke, zahtevane v 66. členu Zakona o prekrških. Če stranka kljub poravnavi vloži pritožbo zoper odločbo o naložitvi globe, Bundeskartellamt umakne kratek sklep in izda podrobno odločbo o kazni (1. točka drugega odstavka 138. člena Zakona o prekrških).

Postopek pred Evropsko komisijo

Pogoji in postopek za postopke poravnave pred Komisijo so določeni v Obvestilu Evropske komisije o vodenju postopkov poravnave za sprejetje odločb v skladu s 7. in 23. členom Uredbe 1/2003¹³. Za

razliko od ureditve postopka poravnave v Nemčiji in Avstriji Obvestilo Komisije podrobno opredeljuje postopek in pogoje, kar nekateri viri izpostavljajo kot razlog za pretirano tog postopek.¹⁴

Pregled ureditve, na podlagi katerega Evropska komisija sprejme odločbo v skladu s 7. in 23. členom Uredbe 1/2003 na podlagi vloge za poravnavo, pokaže da:

- Poravnava je možna samo v horizontalnih kartelnih primerih, možno pa je kombinirati znižanje globe zaradi poravnave in zaradi prizanesljivosti. Evropska komisija se odloči, kdaj je primerno začeti postopek poravnavanja, strankam pa ni mogoče naložiti obveznosti sodelovanja v postopku.
- Postopek poravnavanja je opredeljen po naslednjih fazah:
  1. Evropska komisija pošlje dopis vsem podjetjem (in državam članicam), s katerim jih obvesti o odločitvi za začetek postopka poravnave in zaprosi, da izrazijo interes za poravnavo.
  2. Trije krogi dvostranskih pogovorov o poravnavi:
    - Razkritje in izmenjava argumentov o morebitnih očitkih, odgovornosti, razponu glob.
    - Razkritje dokazov, ki se uporabijo za opredelitev morebitnih očitkov, odgovornosti, glob.
    - Razkritje drugih nezaupnih različic dokumentov iz spisa, če je utemeljeno.
  3. Poravnava:
    - Podjetja pošljejo »pogojne vloge za poravnavo«.
    - Evropska komisija posreduje podjetju Obvestilo o ustrezno oblikovani ugotovitvi o možnih kršitvah, ki potrjuje vloge podjetij za poravnavo.
    - Podjetje odgovori na Obvestilo o ugotovitvi o možnih kršitvah, v katerem nedvoumno potrdi, da ugotovitev o možnih kršitvah ustrezno vključuje njeno vlogo za poravnavo.
  4. Odločba v skladu s 7. in 23. členom Uredbe 1/2003 na podlagi poravnave:
    - Posvetovanje s Svetovalnim odborom o osnutku ustrezno oblikovane končne odločbe. Če se kolegij komisarjev strinja, se sprejme ustrezno oblikovano končno odločbo.
    - V postopku poravnave pred Evropsko komisijo se Evropska komisija kot preiskovalni organ in varuh PDEU ne pogaja s podjetji, lahko pa podjetja nagradi za sodelovanje, kar je tudi okvir poravnalnega postopka.

3. predčasna razrešitev direktorja agencije

Hrvaška

Svet za konkurenco hrvaške agencije za varstvo konkurenco sestavlja pet članov, od katerega je en predsednik. Predsednik sveta organizira in vodi delo in poslovanje hrvaške agencije za varstvo konkurence, opravlja strokovno delo in je odgovoren za strokovno delo agencije. Člane Sveta imenuje in razrešuje parlament (Sabor) na predlog Vlade Republike Hrvaške. Glede predčasne razrešitve predsednika hrvaške agencije za varstvo konkurence »Zakon o zaščiti tržišnog natjecanja« določa, da lahko parlament razreši predsednika agencije za varstvo konkurence pred potekom mandata, na predlog Vlade Republike Hrvaške, če je direktor sam to zahteva, ali če je bil obsojen za kaznivo dejanje, zaradi katerega ni vreden opravljanja dolžnosti predsednika, ali če trajno izgubi sposobnost opravljanja svojih dolžnosti, ali če v času mandata prevzame eno od nalog iz petega odstavka 28. člena Zakona o zaščiti tržišnog natjecaja, ali če pri opravljanju svojih dolžnosti krši določbe 28. člena Zakona o zaščiti tržišnog natjecaja. Glede obstoja razlogov za razrešitev predsednika pred potekom mandata Svet agencije obvestiti Vlado Republike Hrvaške. Pred sprejemom odločitve o razrešitvi se predsedniku agencije omogoči, da parlamentu posreduje pisno izjavo oziroma obrazložitev glede očitanih razlogov za razrešitev.

Madžarska

Madžarski konkurenčni organ »Gazdasági Versenyhivatal« (v nadaljnjem besedilu: GVH) je državni

upravni organ, ki je neodvisen od vlade (in vseh ministrstev) in poroča zgolj parlamentu. GVH vodi predsednik, ki mu pomagata dva podpredsednika, izmed katerih je eden predsednik sveta za varstvo konkurence, drugi pa vodi in nadzira preiskovalne oddelke, ki so organizirani glede na ekonomske sektorje (industrijo) in vrste primerov. Vse tri imenuje predsednik republike na predlog predsednika vlade za šest let in so lahko ponovno izvoljeni, razen predsednika sveta za varstvo konkurence, ki je lahko ponovno izvoljen samo enkrat. Podpredsednika predlaga predsedniku vlade predsednik GVH. Predsednik in podpredsednika GVH so lahko razrešeni le iz razlogov, ki jih določa zakon. Razreši jih predsednik republike na predlog predsednika vlade. Predsednika madžarskega organa za konkurenco lahko razreši predsednik Madžarske na predlog predsednika vlade, če:

- se ne more udeležiti nalog, ki izhajajo iz njegovega mandata, za obdobje, ki presega devetdeset dni iz razlogov, ki mu jih je mogoče pripisati,
- ne izpolnjuje pogojev za sklenitev javne službe, kot je določeno v Zakonu o javnih uslužbencih ali v tem zakonu, ali
- zavrne ali ne predloži izjave o osebni premoženju ali je v svoji izjavi o osebni premoženju zavestno razkril lažne podatke ali podatke; ali
- če se ne more udeležiti nalog, ki izhajajo iz njegovega mandata za obdobje, daljše od sto osemdeset dni, zaradi razlogov, ki so zunaj njegovega nadzora.

Italija

Italijanska »Autorità garante della concorrenza e del mercato« (v nadaljnjem besedilu: AGCM) je bila ustanovljena leta 1990 z zakonom »Legge 10 ottobre 1990, n. 287 - Norme per la tutela della concorrenza e del mercato« ter ima status neodvisne in samostojne javne agencije. Pri sprejemanju odločitev je vezana le na zakon, brez kakršnih koli možnosti vplivanja vlade.

AGCM vodi kolegijsko telo, ki ga sestavljajo predsednik in štiri člani. To telo sprejema odločitve z večino glasov svojih članov. Predsednika in dva člana imenujeta skupaj predsednika obeh domov italijanskega parlamenta za sedem let in ne morejo biti ponovno imenovani. Predsednik mora biti znan po svoji neodvisnosti in mora pred imenovanjem opravljati funkcijo s primerljivo odgovornostjo. Preostala dva člana morata ravno tako uživati zaupanje kot neodvisne osebe, poleg tega so lahko izbrani samo iz vrst sodnikov, univerzitetnih profesorjev ali uglednih gospodarstvenikov, ki se jim priznava visoka mera strokovnosti.

- izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv.

Izjava o skladnosti (oblika pdf) – izvoz iz baze RPS

Korelacijska tabela (oblika pdf) – izvoz iz baze RPS

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Uvedba postopka administrativnega sankcioniranja pravnih oseb bo agenciji omogočila naložitev sankcije v upravnem postopku, kar pomeni, da agencija za kršitve določbe ZPOmK-1 ali 101. ali 102. člena PDEU, ki jih bodo izvršile pravne osebe, ne bo več vodila prekrškovnih postopkov, zaradi česar bodo prekrškovna sodišča razbremenjena.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona bo zmanjšal administrativne obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov, saj bo agencija vodila le en administrativen postopek, v katerem bo ugotavljala obstoj kršitve določb ZPOmK-1 ali 101. ali 102. člena PDEU in v primeru ugotovitve obstoja kršitve v istem postopku stranki tudi naložila administrativno sankcijo. Ker bo agencija zoper stranko vodila le en postopek, bo stranka v primeru ne strinjanja z odločitvijo agencije vložila pravno sredstvo zoper eno odločbo.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona ne bo povzročil posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona bo ugodno vplival na gospodarstvo, saj bodo pravne osebe imele nižje stroške s postopkom pred agencijo in s pravnimi sredstvi, saj bo agencija zoper pravne osebe, ki bodo kršile konkurenčno pravo, vodila le en postopek, pravne osebe pa bodo zoper odločbo agencije vložile le eno pravno sredstvo. Predlog zakona ne določa dodatnih obveznosti za gospodarstvo.

Prav tako bodo podjetja imela nižje stroške v zvezi s priglasitvijo koncentracij v poenostavljenem postopku.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona ne bo vplival na socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona ne bo povzročil posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne bo povzročil posledic na drugih področjih.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

— ciljnim skupinam (seminarji, delavnice):

Predlagatelj zakona ne predvideva, da bi organiziral delavnico oziroma seminar.

— širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve):

Predlagatelj bo vsebino sprejetega zakona predstavil pisno na svoji spletni strani in s sporočilom za javnost.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Predlagatelj bo spremljal sodno prakso v zvezi z izvajanjem določb ZPOmK-1.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Pri pripravi zakona je sodelovala Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen:
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloga in pripombe:
- datum in kraj morebitne javne obravnave in druge oblike sodelovanja:
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte):
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti:
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje:

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Zdravko Počivalšek, minister za gospodarski razvoj in tehnologijo,
- mag. Aleš Cantarutti, državni sekretar,
- Eva Štravs Podlogar, državna sekretarka,
- Franc Stanonik, generalni direktor Direktorata za notranji trg.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

Za prvim odstavkom 12. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17) se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Agencija kot regulatorni organ odloča o kršitvi 6. ali 9. člena tega zakona, 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, ali izvršljive odločbe iz 37., 38., ali 39. člena tega zakona in kršitelju naloži administrativno sankcijo.«.

Dosedanji drugi, tretji in četrti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

2. člen

V prvem odstavku 12.č člena se za peto alinejo doda nova šesta alineja, ki se glasi:

»- izvaja postopek javnega natečaja za imenovanje direktorja;«.

Dosedanja šesta in sedma alineja postaneta sedma in osma alineja.

3. člen

Prvi odstavek 12.h člena se spremeni tako, ki se glasi:

»(1) Direktorja imenuje državni zbor na predlog vlade. Minister, pristojen za konkurenco, predlaga vladi kandidata, ki ga izbere po javnem natečaju, ki ga izvede svet.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Če se s pravnomočno sodno odločbo ugotovi nezakonitost postopka javnega natečaja ali izbirnega postopka ali kršitev postopkovnih pravil, ali kršitev materialnega prava ali napačna ugotovitev dejanskega stanja ali če se ugotovi, da v času postopka javnega natečaja ali izbirnega postopka oseba ni izpolnjevala pogojev za imenovanje, se akt o izbiri, akt o imenovanju in pogodba o zaposlitvi razveljavijo. O razveljavitvi akta o izbiri odloči ministrstvo, pristojno za varstvo konkurence, o razveljavitvi akta o imenovanju odloči državni zbor na predlog vlade.«.

4. člen

V prvem odstavku 12.k člena se na koncu sedme alineje črta beseda »ali« in se doda nova osma alineja, ki se glasi:

»- če ne doseže ciljev in rezultatov dela, določenih v pogodbi, s katero se za dobo, za katero je bil imenovan, določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela, ali«

Dosedanja osma alineja postane deveta alineja.

Na koncu tretjega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi:

»Svet izvede postopek predčasne razrešitve direktorja na lastno pobudo ali na zahtevo vlade.«.

Za četrtim odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Direktorju z dnem razrešitve preneha pogodba o zaposlitvi.«.

Dosedanji peti odstavek, ki postane šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Če je direktor predčasno razrešen ali če se razveljavi akt o imenovanju, vlada do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, ne glede na določbe tega zakona, imenuje

vršilca dolžnosti direktorja.«.

5. člen

Za šestim odstavkom 18. člena se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko agencija s soglasjem podjetja, ki zatrjuje obstoj poslovnih skrivnosti, preden zahteva pripravo nezaupne različice dokumenta zaradi določitve relevantnih dokumentov, dovoli pregled zaupnih podatkov izvedencu, revizorju ali odvetniku stranke. Osebe, ki jim je dovoljen pregled teh podatkov, so dolžne varovati te podatke in jih ne smejo razkriti strankam postopka oziroma tretjim osebam. Ob takšnem sklepu je odvetnik prost zaveze razkritja zaupnih podatkov svoji stranki, stranka pa takega razkritja ne sme zahtevati.«.

Na koncu dosedanjega sedmega odstavka, ki postane osmi odstavek, se doda nov stavek, ki se glasi:

»Pri razkritju poslovnih skrivnosti agencija smiselno uporablja šesti odstavek 62.a člena tega zakona.«.

6. člen

V drugem odstavku 28. člena se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Odredba za preiskavo šteje za sklep o uvedbi postopka, če ta še ni bil izdan.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) O predlogu agencije za izdajo odredbe odloči sodnik pri Okrožnem sodišču v Ljubljani (v nadaljnjem besedilu: okrožno sodišče) s sklepom najpozneje v sedmih dneh od prejema popolnega predloga agencije. Agencija lahko predlaga, da sodišče odloči v krajšem roku, ki ne more biti krajši od 48 ur, ko je to nujno potrebno za pridobitev podatkov, pomembnih za uspešno izvedbo preiskave. Predlog agencije mora vsebovati:

- opredelitev prostorov, dokumentacije, elektronskih naprav, ki jih je treba pregledati,
- utemeljitev razlogov za preiskavo,
- dokaze oziroma vsebine podatkov, ki se iščejo,
- navedbo okoliščin za uporabo preiskovalnega dejanja in način njegove izvršitve, in
- rok za izvedbo preiskave.«.

Za četrtim odstavkom se dodajo novi peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(5) Če se sodnik okrožnega sodišča ne strinja z izdajo odredbe, o tem z obrazloženim mnenjem obvesti agencijo. Agencija lahko zahteva, da o zavrnjenem predlogu odloči senat treh sodnikov okrožnega sodišča. Senat mora odločiti najpozneje v rokih, kot so določeni v prejšnjem odstavku.

(6) Sodnik, ki odobri preiskavo, lahko prisostvuje izvedbi preiskave in nadzira potek izvedbe preiskave, tako da pisno ali ustno prekine izvedbo preiskave, jo spremeni ali razširi.

(7) O pregledu dokumentov, ki jih agencija posreduje sodišču v zvezi s predlogom za izdajo odredbe, odloča agencija v postopku v skladu s tem zakonom.«.

Za dosedanjim petim odstavkom, ki postane osmi odstavek, se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Agencija s splošnim aktom uredi povračilo stroškov pričam v zvezi s preiskavo (prehrana, stroški prevoza, izpad dohodka).«.

7. člen

Za četrtim odstavkom 32. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Če se pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije ne opravi v času preiskave prostorov podjetja in je agencija odvzela ali pridobila kopije, forenzične kopije ali izvlečke iz poslovnih knjig in druge dokumentacije ali jih je zasegla, agencija pozove podjetje, da v roku, ki ne sme biti krajši od sedmih dni, navede dokumente iz prvega odstavka tega člena, oziroma povabi podjetje, da prisostvuje pri pregledu poslovnih knjig in druge dokumentacije, kjer lahko poda ugovore iz drugega odstavka tega člena.«.

8. člen

Za četrtem odstavkom 34. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Poročilo o preiskavi se ne sestavi, če se o preiskavi sestavi zapisnik.«.

9. člen

Za 35. členom se doda nov 35.a člen, ki se glasi:

»35.a člen
(ustna pojasnila)

(1) Pri nadzoru nad izvajanjem določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, lahko agencija, tudi preden izda sklep o uvedbi postopka, zahteva od katerega koli predstavnika ali osebe, zaposlene v podjetju, ali fizične osebe ustna pojasnila o dejstvih ali dokumentih, ki se nanašajo na predmet ali namen nadzora.

(2) Agencija sme zahtevati ustna pojasnila v prostorih podjetja, podjetje pa mora agenciji omogočiti zbiranje ustnih pojasnil v svojih prostorih.

(3) Agencija lahko povabi osebo, navedeno v prvem odstavku, tudi na svoj sedež, oseba pa se mora vabilu odzvati.

(4) Oseba, navedena v prvem odstavku tega člena, mora podati ustna pojasnila, ki jih zahteva agencija, če s tem zakonom ali zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, ni urejeno drugače.

(5) Oseba, navedena v prvem odstavku tega člena, ni dolžna priznati kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije.

(6) Ustna pojasnila se posnamejo na nosilec podatkov ali zapišejo na zapisnik.«.

10. člen

Za šestim odstavkom 43. člena se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Če podjetje v posebnem obrazcu navede nepravilne ali zavajajoče podatke, lahko agencija izda sklep, s katerim mu naloži denarno kazen do 50.000 eurov. Glede tega se smiselno uporablja četrti, peti in šesti odstavek 27. člena tega zakona.«.

11. člen

Šesti odstavek 44. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Prepoved izvrševanja koncentracije iz prvega odstavka tega člena ne vpliva na izvedbo javne ponudbe po zakonu, ki ureja prevzeme, ali na veljavnost transakcij z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zamenljivi za druge vrednostne papirje, s čimer se od različnih prodajalcev pridobi nadzor, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, če pridobitelj ne uresničuje glasovalnih pravic oziroma jih uresničuje zgolj v skladu s sklepom iz četrtega odstavka tega člena.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Prejšnji odstavek ne velja, če kupec in prodajalec vesta ali bi morala vedeti, da je bila transakcija izvedena v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.«.

12. člen

Peti odstavek 45. člena se črta.

13. člen

Za 46. členom se doda nov 46.a člen, ki se glasi:

»46.a člen
(poenostavljeni postopek)

(1) Agencija lahko opravi presojo koncentracije v poenostavljenem postopku pod pogoji, ki jih določi vlada v uredbi iz šestega odstavka 43. člena tega zakona.

(2) Odločba, ki jo agencija izda v poenostavljenem postopku, vsebuje podatke o priglašeni koncentraciji (imena udeležencev, narava koncentracije in zadevni gospodarski sektorji), ugotovitev, ali je koncentracija skladna s pravili konkurence ali ugotovitev, da ni podrejena določbam tega zakona ter navedbo pogojev, ki so izpolnjeni za sprejetje odločitve v poenostavljenem postopku.

(3) Če pogoji za poenostavljeni postopek niso izpolnjeni ali če agencija oceni, da so podane okoliščine, ki zahtevajo podrobnejšo presojo skladnosti koncentracije s pravili konkurence, agencija ravna v skladu s prvim odstavkom 46. člena.«

14. člen

Za drugim odstavkom 50. člena se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Rok za izdajo odločbe iz prvega odstavka tega člena ne teče v času od izdaje povzetka relevantnih dejstev iz prejšnjega člena do prejema izjave.«.

15. člen

Za 53. členom se dodajo novo 3.a poglavje in novi 53.a, 53.b, 53.c, 53.č, 53.d, 53.e, 53.f, 53.g, 53.h, 53.i, 53.j, 53.k in 53.l členi, ki se glasijo:

»3. poglavje
Administrativno sankcioniranje pravnih oseb

53.a člen
(administrativno sankcioniranje)

(1) To poglavje ureja administrativne sankcije za administrativne prestopke, pogoje za odgovornost za administrativni prestopok in pogoje za izrekanje sankcije za administrativni prestopok ter določena postopkovna pravila.

(2) Administrativni prestopok je dejanje, ki pomeni kršitev tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije in ne predstavlja prekrška, in je zanj predpisana administrativna sankcija.

53.b člen
(meje sankcioniranja administrativnih prestopkov)

Podjetju ne sme biti izrečena administrativna sankcija za administrativni prestopok v zvezi z omejevalnimi ravnanji in za administrativni prestopok v zvezi s koncentracijami, če dejanje ni bilo s tem zakonom določeno kot administrativni prestopok, in če za takšno dejanje ni bila predpisana administrativna sankcija za administrativni prestopok.

53.c člen
(izločitev dokazov)

Agencija ne sme opreti odločbe na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

53.č člen
(administrativna sankcija)

(1) Agencija podjetju, ki je pravna oseba, z odločbo, s katero odloči o administrativnem prestopku, naloži administrativno sankcijo v obliki denarne kazni (v nadaljevanju: denarna kazen), kadar podjetje namenoma ali iz malomarnosti krši določbe v zvezi z omejevalnimi ravnanji, in sicer:

- krši 6. ali 9. člen tega zakona ali 101. ali 102. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije; ali
- ravna v nasprotju z obveznostjo, določeno v izvršljivi odločbi iz 37., 38. ali 39. člena tega zakona.

(2) Agencija podjetju, ki je pravna oseba, z odločbo, s katero odloči o administrativnem prestopku, naloži denarno kazen, kadar podjetje namenoma ali iz malomarnosti krši določbe v zvezi s koncentracijami, in sicer:

- če agenciji ne priglasí koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, ali je ne priglasí v roku iz 43. člena tega zakona;
- če v nasprotju s 44. členom tega zakona izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije;
- če ne izpolni korektivnih ukrepov ali obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s pravili konkurence;
- če ravna v nasprotju z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence;
- če ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 53. člena tega zakona.

(3) Denarna kazen za vsak administrativni prestopok iz prvega odstavka tega člena znaša največ deset odstotkov letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu.

(4) Denarna kazen za vsak administrativni prestopok iz drugega odstavka tega člena znaša največ deset odstotkov letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu.

(5) Agencija lahko denarno kazen iz tretjega in četrtega odstavka tega člena naloži tudi podjetju, ki je pravna oseba, in je namenoma ali iz malomarnosti sodelovalo pri kršitvi ali je kako drugače odločilno prispevalo h kršitvi iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

(6) Denarna kazen je prihodek Republike Slovenije.

53.d člen
(enotni gospodarski subjekt in enotna denarna kazen)

OSNUTEK

- (1) Pravnim osebam enotnega gospodarskega subjekta se za administrativni prestopok iz prejšnjega člena naloži enotna denarna kazen.
- (2) Enotna denarna kazen iz prejšnjega odstavka znaša največ deset odstotkov skupnega letnega prometa enotnega gospodarskega subjekta v predhodnem poslovnem letu.
- (3) V skupni letni promet, če ta še ni konsolidiran, se ne štejejo čisti prihodki od prodaje proizvodov in opravljanja storitev, doseženi med pravnimi osebami enotnega gospodarskega subjekta.
- (4) Pravne osebe enotnega gospodarskega subjekta so solidarno odgovorne za plačilo enotne denarne kazni, ki jim je skupaj naložena.
- (5) Domneva se, da je pravna oseba enotnega gospodarskega subjekta izvršila administrativni prestopok iz prvega odstavka prejšnjega člena ali petega odstavka prejšnjega člena v zvezi s prvim odstavkom prejšnjega člena skupaj z drugo pravno osebo enotnega gospodarskega subjekta, če ima pravna oseba neposredno ali posredno v lasti celoten ali skoraj celoten osnovni kapital pravne osebe, ki je izvršila administrativni prestopok iz prvega odstavka prejšnjega člena ali petega odstavka prejšnjega člena v zvezi s prvim odstavkom prejšnjega člena.

53.e člen (pravno in ekonomsko nasledstvo)

- (1) S prenosom dejavnosti podjetja iz ene pravne osebe na drugo pravno osebo se ni možno izogniti obveznostim, potrebnim za odpravo kršitve, ter plačilu denarne kazni.
- (2) V primeru statusno pravnega ali ekonomskega prenosa dejavnosti iz kršitelja na drugo pravno osebo, lahko agencija izda odločbo o administrativnem prestopku zoper pravno osebo, ki je pravna ali ekonomska naslednica kršitelja. V primeru ekonomskega prenosa dejavnosti lahko agencija izda odločbo o administrativnem prestopku ekonomski naslednici, če je na dan prenosa dejavnosti obstajala strukturna povezava med kršiteljem in pravno osebo, na katero je kršitelj prenesel dejavnost, ali če je prenos dejavnosti zlorabljen za izognitev obveznosti odprave kršitve ali plačila denarne kazni.
- (3) Pravna oseba iz prejšnjega odstavka vstopa v postopek v stanju, v katerem je ta ob vstopu v postopek. Ta določba ne vpliva na pravico pravne osebe podajati navedbe in dokaze v zvezi z okoliščinami, ki se nanašajo na njeno pritegnitev v postopek.

53.f člen (izključitev odgovornosti)

Denarne kazni iz 53.č člena tega zakona ni mogoče naložiti Republiki Sloveniji in samoupravnim lokalnim skupnostim.

53.g člen (prepoved ponovnega odločanja)

- (1) Postopek administrativnega sankcioniranja se ne vodi zoper podjetje, ki je pravna oseba, za posamezni administrativni prestopok, če je bila tej pravni osebi za ta administrativni prestopok že izdana pravnomočna odločba ali pravnomočna sodba, s katero je sodišče samo odločilo o administrativnem prestopku po tem zakonu.
- (2) Postopek ponovnega odločanja, ki se začne zaradi razveljavitve ali odprave odločbe ali sodbe z izrednim pravnim sredstvom, ne predstavlja kršitve prepovedi ponovnega odločanja iz prejšnjega

odstavka.

53.h

(administrativni prestopki in kazniva dejanja)

(1) Kadar postopek administrativnega sankcioniranja temelji na istem dejanskem stanju, na podlagi katerega je že bilo odločeno v kazenskem postopku, je agencija vezana na pravnomočno obsodilno sodbo, izdano v kazenskem postopku, samo glede obstoja kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti storilca.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka agencija ne izreče sankcije za administrativni prestopki iz 53.č člena tega zakona.

(3) Kadar teče kazenski postopek, ki temelji na istem dejanskem stanju kot postopek administrativnega sankcioniranja, se postopek administrativnega sankcioniranja do pravnomožne odločitve v kazenskem postopku prekine. V tem času zastaranje postopka administrativnega sankcioniranja zaradi administrativnega prestopka ne teče in se nadaljuje po pravnomožnosti odločitve v kazenskem postopku.

(4) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena lahko agencija izda sklep o začasnih ukrepih po 38. členu tega zakona.

(5) Državni tožilec mora o uvedbi kazenskega postopka in o pravnomožni odločitvi sodišča brez odlašanja obvestiti agencijo.

53.i člen

(zastaranje postopka administrativnega sankcioniranja)

(1) Postopek administrativnega sankcioniranja ni dovoljen, če je poteklo več kot deset let od izvršitve administrativnega prestopka.

(2) Zastaranje začne teči na dan, ko je bil administrativni prestopki izvršen. Pri trajajočih ali ponavljajočih se administrativnih prestopkih začne zastaranje teči na dan, ko kršitev iz zadnjega administrativnega prestopka preneha.

(3) Zastaranje ne teče v času, ko je odločitev o administrativnem prestopku predmet postopka sodnega varstva ali se po zakonu postopek ne sme začeti ali nadaljevati ali ko je podjetje, zoper katerega je uveden postopek, nedosegljivo.

(4) Denarna kazen se izvrši po izvršljivosti odločbe in po pravilih upravne izvršbe.

(5) Agencija lahko v skladu z zakonom, ki ureja upravni postopek, ob ali po izdaji odločbe izvede ukrepe za zavarovanje izvršbe in za zavarovanje izpolnitve obveznosti iz naslova naložene denarne kazni.

53.j člen

(odmera in plačilo denarne kazni)

(1) Pri določitvi višine denarne kazni se upoštevajo naslednje okoliščine:

- narava in teža kršitve;
- letni promet s storitvijo ali blagom, ki je predmet kršitve in ga je podjetje ustvarilo v zadnjem letu trajanja kršitve ali drugem reprezentativnem obdobju;
- trajanje kršitve;

OSNUTEK

- sodelovanje v postopku ugotavljanja kršitve;
- povrnitev škode oškodovancem;
- ali je podjetje z oškodovanci sklenilo poravnave za povračilo škode;
- nezmožnost plačila in
- druge posebne okoliščine primera.

(2) Pri določanju višine denarne kazni se smiselno uporabljajo tudi določbe 76., 76.a in 78. člena tega zakona.

(3) Agencija določi rok in način plačila denarne kazni.

(4) Agencija lahko tudi po pravnomočnosti odločbe o naložitvi denarne kazni, na podlagi utemeljene vloge podjetja, iz katere izhaja nezmožnost plačila, zniža denarno kazen ali spremeni rok ali način plačila denarne kazni. Zoper odločitev agencije ni pravnega sredstva.

(5) Agencija postopek odmere in plačila denarne kazni podrobneje uredi v splošnem aktu, h kateremu da soglasje vlada. Agencija lahko, če so za to podane posebne olajševalne okoliščine, ki utemeljujejo izrek omiljene denarne kazni, v posameznem primeru odstopi od uporabe tega akta, kar mora posebej utemeljiti.

53.k

(postopek odločanja o ugotovitvi obstoja kršitve in odmeri denarne kazni)

Na predlog stranke lahko senat pred odločanjem v skladu z 12.p členom tega zakona o ugotovitvi obstoja kršitve in odmeri denarne kazni za administrativni prestopok po tem, ko javni uslužbenec v skladu z 12.o členom tega zakona predloži pisno poročilo in predlog odločbe, stranko povabi, da se ustno izjavi o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev.

53.l

(povrnitev škode)

(1) Podjetje, kateremu je bila neupravičeno naložena denarna kazen iz 53.č člena, ima pravico do povrnitve škode, če je sodišče spremenilo, odpravilo ali razveljavilo pravnomočno sodbo sodišča in odločbo agencije in je bil postopek zoper njega pravnomočno ustavljen, razen če je škoda nastala zaradi zastaranja po krivdi storilca.

(2) Pravice do povrnitve škode iz prejšnjega odstavka nima podjetje, ki je s svojim priznanjem ali kako drugače povzročilo naložitev denarne kazni, razen če je bilo v to prisiljeno.

(3) Pravica do povrnitve škode zastara v treh letih od dneva, ko je postala sodba oziroma sklep agencije o ustavitvi postopka pravnomočen.

(4) Tožba za povrnitev škode se vloži zoper Republiko Slovenijo.

(5) Pred vložitvijo tožbe za povrnitev škode zoper Republiko Slovenijo mora podjetje vložiti zahtevo na državno odvetništvo, da se preveri možnost sporazuma o obstoju škode ter o vrsti in višini odškodnine. Če državno odvetništvo in podjetje v treh mesecih od vložitve zahteve ne dosežeta sporazuma, lahko podjetje pri pristojnem sodišču vloži tožbo za povrnitev škode. Če je bil dosežen sporazum le glede dela zahtevka, se sme vložiti tožba glede ostanka.

(6) Dokler pred državnim odvetništvom traja postopek iz prejšnjega odstavka, zastaranje pravice do povrnitve škode ne teče.

(7) Agencija posreduje državnemu odvetništvu na njegovo zahtevo usmeritvena navodila ter uradne podatke in obvestila, potrebna za zastopanje v posamezni zadevi. V ta namen lahko državno odvetništvo zahteva od agencije na vpogled spis o posamezni zadevi.«.

16. člen

V 54. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Vrhovno sodišče lahko agenciji dopusti vložitev revizije zoper sodbo prvostopenjskega sodišča, s katero je to odločbo agencije odpravilo in vrnilo zadevo v ponovni postopek, če gre po vsebini zadeve za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju ali če odločba sodišča prve stopnje odstopa od sodne prakse vrhovnega sodišča glede pravnega vprašanja, ki je bistveno za odločitev, ali če v sodni praksi sodišča prve stopnje o tem pravnem vprašanju ni enotnosti, vrhovno sodišče pa o tem še ni odločalo, ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor.«.

17. člen

Na koncu 57. člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred agencijo.«.

18. člen

V 58. členu se za besedilom člena, ki postane prvi odstavek, doda nov drugi odstavek, ki se glasi: »(2) Sodišče lahko s sodbo potrdi naloženo denarno kazen ali samo odloči o denarni kazni tako, da jo odpravi, zviša ali zniža.«.

19. člen

Črta se 59. člen.

20. člen

V prvem odstavku 73. člena se v prvem stavku črtata besedilo »pravna oseba« in vejica.

V drugem odstavku se črta besedilo »iz prejšnjega odstavka«, pika se nadomesti z vejico in se doda besedilo »če pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ravna:

- v nasprotju s 6. členom tega zakona ali 101. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- v nasprotju z 9. členom tega zakona ali 102. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije zlorabi prevladujoč položaj;
- v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 37., 38., ali 39. člena tega zakona.«.

21. člen

V prvem odstavku 74. člena se v prvem stavku črta besedilo »pravna oseba in«.

V drugem odstavku se črta besedilo »iz prejšnjega odstavka«, pika se nadomesti z vejico in se doda naslednje besedilo:

»če pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik:

- agenciji ne priglasí koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, ali je ne priglasí v roku iz 43. člena tega zakona;
- v nasprotju s 44. členom tega zakona izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije;
- ne izpolni korektivnih ukrepov ali obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s

- pravili konkurence;
- ravna v nasprotju z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence;
- ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 53. člena tega zakona.«.

22. člen

Za določbo 76. člena se doda 76.a člen, ki se glasi:

»76.a člen

(znižanje globe na podlagi vloge za poravnavo)

(1) Stranka ali agencija lahko v postopku ugotavljanja kršitve določb 6. ali 9. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije predlaga, da naj agencija odloči o zadevi na podlagi vloge za poravnavo.

(2) Če se agencija in stranka strinjata s predlogom iz prejšnjega odstavka, se lahko začeta pogajati o pogojih priznanja odgovornosti v vlogi za poravnavo.

(3) Agencija mora stranko, ki sodeluje v postopku za poravnavo, pisno ali ustno seznaniti z:

- očitki, ki jih namerava podati proti njej;
- dokazi, uporabljenimi za opredelitev predvidenih očitkov;
- nezaupnimi različicami dokumentov, ki se nahajajo v zadevi, če je zahteva stranke utemeljena z namenom, da se ji omogoči ugotoviti njen položaj glede časovnega obdobja ali drugih vidikov kršitve; in
- razponom morebitnih glob.

(4) Vloga za poravnavo mora biti sestavljena v pisni obliki in mora vsebovati:

- jasno in nedvoumno priznanje stranke o odgovornosti za kršitev;
- opis kršitve, način izvrševanja kršitve, opis proizvodov ali storitev, ki jih zajema kršitev, opis geografskega obsega kršitve, trajanje kršitve;
- navedbo najvišjega zneska globe, s katerim stranka soglaša, da jo agencija izreče, ter dejstev, ki vplivajo na odmero globe;
- izjavo stranke, da je bila ustrezno obveščena o ugotovitvah agencije o dejstvih in dokazih, ki so pomembni za odločitev o kršitvi, in da je imela zadostne možnosti, da se je lahko o njih izjavila;
- izjavo stranke, da ob upoštevanju prve do četrte alineje tega odstavka ne bo zahtevala dostopa do spisa ali ustnega zaslišanja; in
- izjavo stranke, da soglaša, da agencija izda odločbo.

(5) Agencija lahko na podlagi vloge za poravnavo izda odločbe iz tega zakona.

(6) Stranki se lahko na podlagi vložene vloge za poravnavo, ki jo agencija sprejme, zniža globa za največ 20 odstotkov.

(7) Stranka lahko umakne vlogo za poravnavo v 15 dneh od dne, ko jo je vložila.

(8) Če do vložitve vloge za poravnavo ne pride ali če agencija ne sprejme vložene vloge za poravnavo ali če stranka vlogo za poravnavo umakne, se izročeni dokazov in izjav, danih v postopku za vlogo za poravnavo, ne sme uporabiti v postopkih po tem ali drugem zakonu, če ta zakon ne določa drugače .

(9) Odločba, izdana na podlagi vloge za poravnavo, se ne sme izpodbijati iz razloga, ker dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali ker je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju, če je odločba izdana v skladu s pogoji vloge za poravnavo.

(10) Postopek znižanja globe na podlagi vloge za poravnavo iz tega člena predpiše vlada z uredbo.«.

Prehodne in končne določbe

23. člen

(1) Upravni postopki, ki so se začeli pred začetkom uporabe tega zakona in v katerih agencija do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se dokončajo po dosedanjih predpisih, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Že začeti prekrškovni postopki iz prvega odstavka 73. in prvega odstavka 74. člena tega zakona in v katerih agencija do začetka uporabe tega zakona še ni odločila, se dokončajo po dosedanjih predpisih, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Za postopke, v katerih se je ponavljanje ali trajanje kršitve zaključilo pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih agencija do začetka uporabe tega zakona še ni odločila, se uporabljajo dosednji predpisi, če ta zakon ne določa drugače.

(4) Določbe tega zakona se uporabljajo za dele kršitve, katerih trajanje sega v čas po začetku uporabe tega zakona.

(5) Če je po začetku uporabe tega zakona odločba agencije razveljavljena in vrnjena v ponovni postopek, se postopek nadaljuje po dosedanjih predpisih, če ta zakon ne določa drugače.

24. člen

(1) Vlada uskladi podzakonski predpis iz šestega odstavka 43. člena tega zakona ter izda podzakonski predpis iz desetega odstavka 76.a člena tega zakona v treh mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

(2) Agencija izda splošni akt iz devetega odstavka 28. člena in petega odstavka 53.j člena tega zakona v roku treh mesecev po začetku veljavnosti tega zakona.

(3) Vlada najkasneje v roku treh mesecev po uveljavitvi tega zakona uskladi Sklep o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (Uradni list RS, št. 64/12 in 37/18) s tem zakonom.

(4) Agencija uskladi splošne akte v treh mesecih po začetku veljavnosti tega zakona.

25. člen

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne šest mesecev po njegovi uveljavitvi, razen spremenjenih 12.č, 12.h in 12.k členov tega zakona, ki se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(2) Do začetka uporabe tega zakona se uporablja Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17).

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Določba 12. člena Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 36/08, 40/09, 26/11, 87/11, 57/12, 39/13 – odl. US, 63/13 – ZS-K, 33/14, 76/15 in 23/17; v nadaljnjem besedilu: ZPOmK-1) določa naloge in pristojnosti Javne agencije Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: agencija). Zaradi uvedbe postopka administrativnega sankcioniranja se ta člen dopolnjuje s to nalogo oziroma pristojnostjo agencije.

K 2. in 3. členu:

Iz sodne prakse izhaja, da ZPOmK-1 izrecno ne določa kdo vodi postopek javnega natečaja, zato je treba uporabiti Zakon o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02, 51/04 – EZ-A in 33/11 – ZEKom-C; v nadaljnjem besedilu: ZJA) oziroma Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF), na katerega le-ta napotuje. ZJA v 21. členu določa, da javni natečaj za imenovanje direktorja izvede svet v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja javnih uslužbencev.

Ker ZPOmK-1 med pristojnostmi sveta izrecno ne določa, da je svet pristojen za izvedbo javnega natečaja za imenovanje, se s predlagano dopolnitvijo 12.č člena ZPOmK-1 med pristojnosti sveta navede, da je svet pristojen za izvedbo javnega natečaja.

Iz tega razloga se predlaga dopolnitev prvega odstavka 12.h člena ZPOmK-1 tako, da se izrecno navede, da postopek javnega natečaja za imenovanje direktorja izvede svet, medtem ko minister, pristojen za konkurenco, ostaja pristojen, da vladi predlaga kandidata, ki ga bo izbral izmed kandidatov, ki bodo po mnenju sveta izpolnjevali natečajne pogoje za direktorja.

Z novim osmim odstavkom 12.h člena ZPOmK-1 se urejajo posledice, ko sodišče s pravnomočno sodbo po imenovanju direktorja ugotovi nezakonitost javnega natečaja ali izbirnega postopka ali kršitev postopkovnih pravil, ali kršitev materialnega prava ali napačno ugotovitev dejanskega stanja ali če ugotovi, da v trenutku postopka javnega natečaja ali izbirnega postopka direktor ni izpolnjeval pogojev za imenovanje. Za takšne primere se določi, da se akt o izbiri, akt o imenovanju in pogodba o zaposlitvi razveljavijo. O razveljavitvi akta odloča organ, ki je posamičen akt izdal. Torej o aktu o izbiri bo odločalo ministrstvo, ki je pristojno za varstvo zakonitosti, o aktu o imenovanju pa bo odločal Državni zbor Republike Slovenije na predlog Vlade Republike Slovenije.

K 4. členu:

S tem členom se spreminja 12.k člen ZPOmK-1, ki ureja predčasno razrešitev direktorja.

S predlogom spremembe prvega odstavka 12.k člena ZPOmK-1 se predlaga dopolnitev razlogov za predčasno razrešitev. ZJA v 21. členu določa, da direktor javne agencije sklene z Vlado Republike Slovenije pogodbo, s katero se za dobo, za katero je bil imenovan, določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela. V zvezi s tem je Vlada Republike Slovenije dne 8. 10. 2015 sprejela »Usmeritve za opravljanje nadzora nad zakonitostjo, učinkovitostjo in uspešnostjo dela javnih agencij«, s katerimi je naložila pristojnim ministrstvom, da ob predložitvi letnega poročila o delu javne agencije od direktorja zahtevajo poročilo o delovanju, poslovanju in opravljanju nalog iz pristojnosti javne agencije, v katerem mora biti posebej opredeljeno doseganje ciljev in pričakovanih rezultatov dela iz pogodbe, s katero se za dobo, za katero je bil direktor imenovan,

določijo cilji in pričakovani rezultati njegovega dela. Nadalje je določano, da če pristojno ministrstvo na podlagi poročil direktorja javne agencije ugotovi, da direktor ne opravlja svojega dela v skladu z zakonom in ustanovnim aktom ali da cilji in pričakovani rezultati njegovega dela iz prej navedene pogodbe niso bilo doseženi, se predlaga ukrep v skladu s 23. členom ZJA.

V izogib morebitnim dvomom, ali obstoječi razlogi za predčasno razrešitev zajemajo tudi razlog predčasne razrešitve direktorja, če direktor ne izpolnjuje dogovorjenih ciljev in pričakovanih rezultatov njegovega dela, se izrecno navede, da je neizpolnjevanje zastavljenih ciljev razlog za predčasno razrešitev.

Tretji odstavek veljavnega 12.k člena določa, da je svet pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve direktorja, pri čemer direktor v tem postopku ne sme sodelovati. Sam postopek predčasne razrešitve je določen s poslovnikom agencije, pri čemer je smiselno, da se že v samem zakonu izrecno določita organa, ki lahko predlagata izvedbo postopka predčasne razrešitve direktorja. Predlog te določbe ne odstopa od veljavnega poslovnika agencije.

Z razrešitvijo direktorja namreč preneha pravna podlaga na podlagi katere je direktor sklenil pogodbo o zaposlitvi, zato se z novim petim odstavkom jasno navede, da z dnem razrešitve preneha pogodba o zaposlitvi.

Z dopolnitvijo dosedanjega petega odstavka, ki postane šesti odstavek se določi, da Vlada Republike Slovenije imenuje vršilca dolžnosti direktorja ne le v primeru, če direktorju preneha mandat, temveč tudi v primeru razveljavitve akta o imenovanju. S to dopolnitvijo se zagotovi nemoteno delovanje agencije.

K 5. členu:

Določba novega sedmega odstavka 18. člena ZPOmK-1 je oblikovana po vzoru šestega odstavka 62.a člena ZPOmK-1, ki ureja dostop do podatkov v pravnem postopku zaradi odškodninskega zahtevka zaradi dokazovanja kršitev konkurenčnega prava.

Namen določbe je omogočiti hitrejšo in enostavnejšo identifikacijo relevantnih dokumentov ter s tem učinkovito izvajanje pravice do obrambe. Določba omogoča podjetju, ki je podatke označilo za poslovno skrivnost, da se odloči za tovrsten način razkritja zaupnih podatkov strokovnjakom oziroma določenim strokovnim osebam, za katere velja zaveza molčečnosti, s tem pa se podjetju, ki bi moralo pripraviti nezaupno različico dokumentov, prihrani čas in stroške.

Dopolnitev spremenjenega sedmega odstavka, sedaj osmega odstavka, predstavlja implementacijo načela sorazmernosti pri razkrivanju poslovnih skrivnosti. Tako lahko agencija upoštevajoč pravico do obrambe in varstva poslovnih skrivnosti določi način razkritja zaupnih podatkov in omeji obseg razkritja zaupnih podatkov na podatke, ki so potrebni za uspešno izvedbo postopka in izvajanje pravice do obrambe.

K 6. členu

Namen predloga spremembe drugega odstavka 28. člena ZPOmK-1 je poenostaviti postopek pred agencijo in odpraviti procesna dejanja, ki niso nujna z vidika varstva pravic strank oziroma vplivajo na učinkovitost izvedbe postopka. Predlog določbe določa, da agenciji v primeru, ko pridobi odredbo sodišča za preiskavo, ni treba izdati še sklepa o uvedbi postopka, ker se odredba za preiskavo šteje za sklep za uvedbo postopka. Navedena sprememba ne vpliva na strankine pravice oziroma na njen položaj, iz primerjave zakonskih določb prvega odstavka 24. člena in 28. člena ZPOmK-1 izhaja, da odredba za preiskavo vsebuje več podatkov o preiskovanem omejevalnem ravnanju kot sklep o uvedbi postopka.

Četrti odstavek sedanjega 28. člena ZPOmK-1 določa 48 urni rok za izdajo odredbe, ki se je v praksi izkazal za prekratek rok, ker sodniku onemogoča, da bi kvalitetno preučil predlog. Zato se predlaga podaljšanje roka na 7 dni, s čimer bi sodnik imel dovolj časa za odločitev in bi še zmeraj odločil dovolj hitro, da ne bi prišlo do negativnih posledic za potek preiskave. V nujnih primerih pa bi agencija lahko predlagala, da sodišče odloči v krajšem roku, vendar ne v manj kot 48 urah, če je to nujno potrebno za pridobitev podatkov, pomembnih za uspešno izvedbo preiskave. Za nujne primere gre takrat, ko se na primer na podlagi določenih indicev pričakuje, da bo podjetje uničilo dokaze. O predlogu za izdajo odredbe za preiskavo sodišče odloči s sklepom.

Agencija je v praksi pridobivanja odredb za preiskavo ugotovila, da nezmožnost preizkusa zavrnilnega stališča zavira razvoj upravne ter sodne prakse in jasnost ter določnost kriterijev, ki so upoštevni pri preiskavi omejevalnih ravnanj, kar pogosto vključuje presojo kompleksnih vprašanj konkurenčnega prava, ki pa niso kazenske narave. Tako prihaja do primerov, ki odstopajo od ustaljene prakse, v presojo pa se vnašajo elementi, ki po svoji naravi niso del konkurenčnega prava.

Zato je po mnenju predlagatelja treba v zakonu predvideti ustrezne možnosti za primer, ko se sodnik posameznik ne strinja s prejetim predlogom agencije za uvedbo preiskave. Tako nov peti odstavek 28. člena določa, da če se sodnik Okrožnega sodišča v Ljubljani ne strinja s pisnim predlogom agencije, o tem z obrazloženim mnenjem obvesti agencijo. Agencija lahko zahteva, da o zavrnjenem predlogu odloči senat treh sodnikov Okrožnega sodišča v Ljubljani. Senat mora odločiti najpozneje v rokih, kot so določeni v prejšnjem odstavku.

Predlog je oblikovan po vzoru predloga spremembe 71. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o kazenskem postopku oziroma njegovega 215. člena, oziroma Načelnega pravnega mnenja Vrhovnega sodišča Republike Slovenije z dne 19. 12. 1990, iz katerega sledi, da če se preiskovalni sodnik ne strinja s predlogom državnega tožilca, zahteva odločitev zunajobravnavnega senata. Zoper odločitev senata sodišča ni predvidena pritožba, je pa zagotovljeno sodno varstvo po izdaji odločbe agencije.

Predlog novega šestega odstavka sledi odločitvi Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (Sklep Up 31/2017), v katerem je sodišče zavzelo stališče, da mora biti vsaj do konca izvedbe preiskave sodišče, ki izda odredbo o preiskavi, tudi garant pravilnosti in zakonitosti njene izvedbe ter pravic strank in tretjih oseb med njeno izvedbo. Prav to pa bo omogočil šesti odstavek, ki sodniku, ki odobri preiskavo, dovoljuje, da prisostvuje pri izvedbi preiskave in jo nadzira, prekine izvedbo preiskave, jo spremeni ali razširi.

Novi sedmi odstavek ureja način razkritja podatkov in dokumentov, ki jih je agencija posredovala sodišču v zvezi s predlogom za izdajo odredbe. O razkritju teh podatkov lahko odloča samo agencija v skladu z določbami tega zakona.

Z novim devetim odstavkom se določa, da agencija s splošnim aktom uredi povračilo stroškov, ki jih imajo priče v zvezi s preiskavo (prehrana, stroški prevoza, izpad dohodka).

K 7. členu:

Varstvo zaupnosti komunikacije med odvetnikom in stranko (angl. legal professional privilege; v nadaljevanju: privilegirana komunikacija) je urejeno v določbi 32. člena ZPOmK-1, ki z izvzemom privilegirane komunikacije iz preiskave vzpostavlja potrebno ravnotežje med interesi učinkovite preiskave in interesi preiskovanega podjetja. Določba 32. člena ureja obseg in način varstva privilegirane komunikacije, na podlagi katere lahko preiskovano podjetje ali njegov odvetnik zavrne dostop do določenih dokumentov s sklicevanjem na privilegirano komunikacijo, lahko pa se to

podjetje odloči, da predloži tovrstno komunikacijo, če meni, da je to v njenem interesu.¹⁵ Če agencija meni, da ne gre za privilegirano komunikacijo, o tem odloči Upravno sodišče Republike Slovenije.¹⁶

Preiskovano podjetje oziroma njegov odvetnik običajno že v preiskavi poslovnih prostorov pregleda dokumentacijo in zavrne dostop do podatkov s sklicevanjem, da gre za privilegirano komunikacijo. V primeru, kjer pa se pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije ne opravi v času preiskave prostorov podjetja in je agencija odvzela, pridobila oziroma zasegla dokumentacijo, podjetju oziroma njegovemu odvetniku pa ni bila dana možnost, da bi lahko zahteval izvzem privilegirane komunikacije, mora agencija stranki omogočiti, da uresničeni svojo pravico iz 32. člena ZPOmK-1.

Zato predlog določbe določa, da agencija pozove podjetje, da v roku, ki ne sme biti krajši od 7 dni, navede dokumente iz prvega odstavka 32. člena, oziroma povabi podjetje, da prisostvuje pri pregledu poslovnih knjig in druge dokumentacije, kjer lahko poda tovrstne ugovore.

Navedena določba je namenjena varstvu učinkovitosti postopka pred agencijo, ki je v javnem interesu, zlasti z namenom preprečevanja zavlačevanja postopka in odlašanja njegove izvedbe. Določba ne omejuje strankine pravice iz 32. člena ZPOmK-1, da se sklicuje na privilegirano komunikacijo, saj zakon jasno določa, na kakšen način jo stranka lahko uresniči, zagotovo pa je cilj zakona stremeti k temu, da bodo stranke v postopku svoje pravice opravile hitro in brez zavlačevanja ali odlašanja.

K 8. členu

Namen predloga dopolnitve 34. člena ZPOmK-1 je poenostaviti postopek pred agencijo in odpraviti procesna dejanja, ki niso potrebna z vidika varstva pravic strank, za agencijo pa predstavljajo dodatno nepotrebno procesno dejanje. Za primer, ko agencija po opravljeni preiskavi sestavi zapisnik, predlog te določbe določa, da agenciji ni potrebno sestaviti še poročila o preiskavi. Iz primerjave 34. člena ZPOmK-1 in 76. člena ZUP izhaja, da je v obe listini treba navesti iste okoliščine, vendar pa mora stranka pripombe na zapisnik podati takoj, medtem ko lahko na poročilo o preiskavi poda pripombe v 15 dneh.

K 9. členu

Predlog tega člena uvaja v poglavje o preiskavah novo preiskovalno orodje z novim 35.a členom, ki je namenjen zbiranju ustnih pojasnil. Namen predlagane spremembe je zagotoviti zadostna sredstva za odkrivanje kršitev ter zadostiti zahtevam po učinkovitem ugotavljanju dejstev v skladu z načelom materialne resnice, predlagane novosti pa ne gredo v škodo procesnih pravic strank in vsebujejo dovolj varovalk, da onemogočajo zlorabo pooblastil.

Gre za samostojno preiskovalno sredstvo, ki ga je treba ločiti od zbiranja pojasnil o dejstvih ali dokumentih po šesti alineji drugega odstavka 29. člena ZPOmK-1. Preiskovalno sredstvo zbiranja pojasnil lahko agencija uporabi, ko izvaja nadzor nad določbami ZPOmK-1 ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU).

Po predlogu prvega odstavka lahko agencija zbira ustna pojasnila od fizičnih oseb ali podjetij, na primer od zakonitih zastopnikov podjetij, pooblaščenecv, zaposlenih in bivših zaposlenih v podjetju.

Agencija lahko začne zbirati ustna obvestila še preden izda sklep o uvedbi postopka, vendar pa agencija ne more na slepo iskati dokazov, temveč mora iti za usmerjeno iskanje podatkov v določen predmet ali namen nadzora, o katerem mora agencija tudi seznaniti osebo, od katere

zbira informacije, prav tako pa mora agencija osebo seznaniti, če ji postavlja vprašanja kot stranki ali prič (71. člen ZUP).

Drugi odstavek določa, da agencija sme zahtevati ustna pojasnila v prostorih podjetja, podjetje pa mora agenciji omogočiti zbiranje ustnih pojasnil v svojih prostorih. Po mnenju predlagatelja je predlog skladen z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-40/12, ki je bila objavljena v Uradnem listu RS št. 39/13 dne 6. maja 2013, iz katere izhaja, da je vnaprejšnja odredba pristojnega sodišča potrebna samo za podroben pregled poslovnih prostorov podjetja, ki niso prosto dostopni javnosti, ter elektronskih naprav. Ustavno sodišče je v 23. točki odločbe navedlo, da »*samega vstopa v poslovni prostor (oziroma vizualnega ogleda prostora brez odpiranja skritih predelov ter zasegov stvari in opreme, ki se v teh skritih prostorih nahajajo), ki ga opravi npr. inšpektor pri izvrševanju svoje pristojnosti, kljub temu, da vstopi v poslovni prostor, ki sicer ni namenjen javnosti, ni mogoče šteti za poseg v pravico pravne osebe, varovano s prvim odstavkom 36. člena Ustave Republike Slovenije. V tem delu torej pravne osebe glede na svojo naravo, glede na namen svoje ustanovitve in delovanja ter glede na to, da ne morejo pričakovati, da država ne bo nadzirala opravljanja gospodarske dejavnosti v skladu z navedenimi ustavnimi zahtevami, ne uživajo enake stopnje ustavnega varstva kot fizične osebe. Zato tudi ni treba, da bi bili posegi v njihovo zasebnost s prostorskega vidika varovani tako kot pri fizičnih osebah.*«

Velja pojasniti, da na podlagi navedene odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije, je zakonodajalec z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 33/14 - ZPOmK-1E) določil, da za izvedbo preiskave podjetja, proti kateremu se vodi postopek, je treba vselej pridobiti odredbo za preiskavo od pristojnega sodišča, in ne samo za podroben pregled poslovnih prostorov podjetja, ki niso prosto dostopni javnosti, in elektronskih naprav.

S tem predlogom zakona pa predlagatelj v skladu z navedeno odločbo predlaga, da se določi, da lahko agencija zbira informacije tudi v prostorih podjetja.

Agencija pri vstopu v prostore podjetja ni neomejena, ker namen tega preiskovalnega sredstva ni pregled prostorov, temveč zbiranje obvestil. Podjetje je dolžno agenciji omogočiti, da lahko opravi razgovore z zaposlenimi v prostorih podjetja, pri čemer lahko za razgovore določi določen prostor. Predlog zakona ne določa posebnih sankcij, če podjetje ne omogoči vstopa v podjetje, je pa oviranje pravosodnih in drugih državnih organov kaznivo dejanje po 286. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16 in 27/17; v nadaljnjem besedilu: KZ-1). Zaradi nedopustitve vstopa v prostore podjetja agencija ne more naložiti denarne kazni zaradi npr. oviranja preiskave ali neposredovanja podatkov po 27. členu ZPOmK-1. Agencija prav tako pri izvajanju zbiranja obvestil po 35.a členu ZPOmK-1 ne more uporabiti drugih preiskovalnih sredstev, npr. pečatenje ali zaseg predmetov, temveč lahko to stori le na podlagi predhodne sodne odredbe.

Tretji odstavek določa, da sme agencija povabiti osebo, navedeno v prvem odstavku, tudi k sebi, oseba pa se mora vabilu odzvati.

Četrty odstavek določa, da oseba, navedena v prvem odstavku tega člena, mora podati ustna pojasnila, ki jih zahteva agencija, če s tem zakonom ali zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, ni urejeno drugače. Glede zbiranja obvestil od oseb, ki so navedene v prvem odstavku 35.a člena ZPOmK-1, se uporabljajo določbe ZUP o pričah, tako glede pravice prič, da odreče pričanje, načina in postopka zaslišanja, kot tudi glede privedbe in posledic, če brez opravičenega razloga noče odgovoriti na postavljena vprašanja. Zaradi zagotavljanja pravice do samoobrambe je v petem odstavku določeno, da oseba, od katere agencija zbira podatke, ni dolžna priznati, da je sama oziroma podjetje storilo kršitev oziroma administrativni prestopok po tem zakonu ali 101. ali 102. členu PDEU. V skladu s 185. členom ZUP pa mora uradna oseba, ki vodi postopek, poučiti

pričo, kdaj ji ni potrebno pričati in na katera vprašanja lahko odreče pričanje.

Pooblaščenim osebam agencije, ki zbira informacije po 35.a členu ZPOmK-1, zaradi tega ni treba razpisati ustne obravnave, ki je po ZUP sicer obvezna, kadar se zaslišuje priče. Opustitev izvedbe ustne obravnave se predlaga zato, ker pri zbiranju obvestil še ne gre za obliko izvajanja ugotovitvenega postopka, temveč za predhodno fazo zbiranja podatkov. Vendar pa agencija ne more opreti odločbo na tista dejstva in dokaze, glede katerih podjetju, proti kateremu se vodi postopek, ni bila dana možnost, da se o njih izjavi (19. člena ZPOmK-1).

K 10. členu:

Agencija se pri svojem delu srečuje z nepravilnimi ali celo zavajajočimi podatki in informacijami, ki jih prejme ob prvi priglavitvi na zahtevanem obrazcu. Veljavni 27. člen ZPOmK-1 sicer omogoča agenciji, da stranki s sklepom naloži plačilo denarne kazni v primeru posredovanja nepravilnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov ali če stranka podatkov ne posreduje v določenem roku. Vendar pa veljavni 27. člen ZPOmK-1 ni mogoče uporabiti v primeru prvega posredovanja podatkov, zato se predlaga dopolnitev 43. člena ZPOmK-1 z novim sedmim odstavkom, ki bo agenciji omogočil naložitev denarne kazni tudi za posredovanje nepravilnih ali zavajajočih podatkov ob sami priglavitvi.

Agencija po prejemu zahteve in njeni preučitvi pogostokrat s sklepom iz 27. člena ZPOmK-1 zahteva, da podjetja predložijo pravilne podatke, ki bi morali biti vsebovani že v prvotni vlogi. Glede na navedeno zgoraj navedena določba ne predstavlja novosti, temveč se zgolj seli v fazo vložitve vloge.

Namen te določbe pa ni sankcioniranje, temveč že v prvem koraku spodbuditi kvalitetno pripravo in oddajo vlog. V ta namen bo s spremembo podzakonskega predpisa, ki ureja priglavitve koncentracije, predvidena tudi možnost predhodnega stika z agencijo, kjer bo možno že pred vložitvijo vloge razrešiti nekatera vprašanja.

K 11. členu:

Podjetja ne smejo uresničevati pravic in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, za katero obstaja obveznost priglavitve, do izdaje odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence. Izjema velja le v dveh primerih pridobitve kontrole, in sicer v primeru, ko obstaja možnost, da bo podjetje pridobilo kontrolo na podlagi objave javne ponudbe ali na podlagi trgovanja z vrednostnimi papirji na borzi. V obeh primerih gre za formalizirane pravne posle, kjer sodelovanje druge pogodbenne stranke, razen v smislu pristanka na ponujeno ceno, ni bistveno. Glede na naravo pravnega posla se pridobitelj vrednostnih papirjev ne more zavezati, da ne bo izvrševal pravic iz ustvarjene koncentracije, niti ga k temu ne more zavezati prodajalec vrednostnih papirjev.

Za koncentracije, kjer je sodelovanje pogodbenih strank bistven element pravnega posla, je tako bistveno, da ta vključuje prepoved izvrševanja kontrole s strani pridobitelja (t.i. standstill obligacija), ki velja do odločitve agencije o skladnosti koncentracije.

Sprememba v tem členu v primerjavi s trenutno veljavnim besedilom ni vsebinske narave, temveč gre zgolj za bolj jasno in določno zapisano pravilo, kdaj in pod kakšnimi pogoji velja izjema od splošne prepovedi izvrševanja koncentracije.

K 12. členu:

S predlogom tega člena se črta dosedanji peti odstavek 45. člena ZPOmK-1, saj je uresničevanje pravic in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, za katero obstaja obveznost priglavitve, do izdaje

odločbe o skladnosti koncentracije prepovedano že na podlagi 44. člena ZPOmK-1.

K 13. členu:

Predlog novega 46.a člena ureja poenostavljen postopek priglasitve koncentracije, katere namen je skrajšati trajanja postopkov, ki verjetno niso sporni z vidika konkurence.

Predlog novega 46.a člena bo omogočil agenciji po vzoru Evropske komisije opravljanje presoje koncentracij po poenostavljenem postopku, ki bo natančneje urejen z uredbo. Agencija bo v poenostavljenem postopku obravnavala koncentracije, ki ne sprožajo pomislov glede konkurence oziroma koncentracije, ki se običajno odobrijo brez kakršnih koli resnih dvomov, če niso bile prisotne nobene posebne okoliščine. Prav tako bi se po poenostavljenem postopku izdale odločbe zakonu nepodrejenih priglašeni koncentracij (od ustanovitve Agencije pa do 5. 10. 2018 znaša delež izdanih odločb o nepodrejenosti 22 %, z leti pa ta odstotek narašča).

S prvim odstavkom se tako določi, da agencija lahko pod določenimi pogoji opravi presojo koncentracije v poenostavljenem postopku. Kriterije oziroma pogoje kdaj je zadeva vsebinsko tako enostavna, da je utemeljena izvedba poenostavljenega postopka po ZPOmK-1, bo Vlada Republike Slovenije določila v uredbi. V uredbi bodo opredeljene tudi izjeme za posredovanje podatkov, kjer bodo lahko priglasitelji zaprosili agencijo za dovoljenje, da jim ni treba izpolniti obrazca v posameznih točkah, če bodo menili, da podatki, ki se zahtevajo v teh točkah, niso potrebni za pravilno in popolno priglasitev koncentracije oziroma njeno presojo. Z namenom razjasnitve vprašanj v zvezi s priglasitvijo koncentracije ali ključnimi pogoji za obravnavo priglasitve po poenostavljenem postopku bo smiselno v uredbi predvideti tudi možnost stika priglasiteljev z agencijo pred uradno priglasitvijo, s čimer se bo postopek pred agencijo približal postopku pred Evropsko komisijo.

Drugi odstavek določa vsebino odločbe, izdane v poenostavljenem postopku. Takšna odločba bo vsebovala le:

- podatke o priglašeni koncentraciji (imena udeležencev, narava koncentracije in zadevni gospodarski sektorji),
- ugotovitev, ali je koncentracija skladna s pravili konkurence ali ugotovitev, da ni podrejena določbam tega zakona ter
- navedbo pogojev, ki so izpolnjeni za sprejetje odločitve v poenostavljenem postopku.

Odločba, izdana v poenostavljenem postopku, tako ne bo vsebovala običajne vsebinske obrazložitve, bo pa mogoče preko dokumentacije in interne dokumentacije, ki se bo nanašala na zadevo, v spisu vedno mogoče ugotoviti razloge za izvedbo poenostavljenega postopka.

Predvidena ureditev poenostavljenega postopka ne posega v pravice in obveznosti strank postopka, temveč je njen namen urediti postopek bolj ekonomično. Že veljavne določbe ZUP, ki se v postopku presoje koncentracij uporabljajo subsidiarno, omogočajo izvedbo enostavnega postopka (214. člen) v zadevah, v katerih je udeležena samo ena stranka, in v enostavnih zadevah, v katerih sta v postopku udeleženi dve stranki ali več, pa nobena ne ugovarja postavljenemu zahtevku in se zahtevku ugotovi. Takrat lahko vsebuje obrazložitev odločbe samo kratko obrazložitev strankinega zahtevka in sklicevanje na pravne predpise, na podlagi katerih je bilo o zadevi odločeno, ter se lahko izda odločba tudi na predpisanem obrazcu ali samodejno z uporabo informacijskega sistema.

K 14. členu:

Namen novega tretjega odstavka 50. člena ZPOmK-1 je odpraviti nejasnosti povezane s tekom roka za izdajo odločbe v primeru, ko agencija uvede postopek presoje koncentracije s pravili

konkurence zaradi izkazanega resnega suma o njeni skladnosti. Z izdajo sklepa o uvedbi postopka začne teči rok za izdajo odločbe. Agencija mora sedaj odločiti v 60 delovnih dneh od izdaje navedenega sklepa. V primeru, ko namerava koncentracijo prepovedati, mora pred tem izdati povzetek relevantnih dejstev, za odgovor na katerega ima stranka na voljo do 45 dni. Ker so prav ti postopki presoje koncentracij najbolj kompleksni in obsežni ter je treba za pravilno presojo koncentracije zbrati veliko podatkov iz številnih virov, je v takšnih primerih nemogoče odločiti v roku, saj agencija nemalokrat pridobi pomembne podatke šele ob izteku 60 dnevnega roka. Zato se s predlogom tega člena predlaga ustavitev teka roka (t.i. »stop the clock«). To pomeni, da rok za izdajo odločbe ne teče v času, ko agencija seznanjena priglasi telja s povzetkom relevantnih dejstev do dneva, ko agencija prejme izjavo priglasi telja na povzetek relevantnih dejstev.

Takšna ureditev velja tudi v postopku pred Evropsko komisijo.

K 15. členu:

S tem členom se v ZPOMK-1 doda novo poglavje, s katerim se uredi nov postopek administrativnega sankcioniranja podjetij, ki delujejo v pravno organizacijski obliki pravne osebe ter novi členu od 53.a do 53.l.

K novemu 53.a členu:

Ta člen opredeljuje vsebino tega novega poglavja. Veljavni ZPOMK-1 v povezavi z ZUP že določa procesnopravna pravila, ki se uporabljajo v vseh postopkih pred agencijo, ker pa se za postopek administrativnega sankcioniranja pravnih oseb ne bo uporabljal Zakon o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZP-1), je treba v tem poglavju urediti administrativne sankcije za kršitve v zvezi z omejevalnimi ravnanji in koncentracijami in druga materialnopravna vprašanja administrativnih sankcij, kot so opredelitev administrativnega prestopka, pogoji za odgovornost za administrativni prestopok, določbe za izrekanje in izvrševanje sankcije za kršitve in druge potrebne procesnopravne določbe. Agencija bo izrekla administrativno sankcijo kot regulatorni organ. Agencija bo lahko izrekla administrativno sankcijo le podjetju, ki deluje v pravnoorganizacijski obliki pravne osebe, medtem ko bo lahko fizične osebe (odgovorne osebe pravnih oseb) sankcionirala v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

Drugi odstavek opredeljuje administrativni postopek kot dejanje, ki pomeni kršitev tega zakona oziroma 101. ali 102. člena PDEU in ne predstavlja prekrška, in je zanj predpisana administrativna sankcija.

K novemu 53.b členu:

V tem členu je določeno načelo zakonitosti. Bistvo načela zakonitosti je zagotavljanje pravne varnosti predvsem z zahtevo, da je mogoče kršitelja nekega ravnanja obravnavati zaradi administrativnega prestopka samo, če je bilo v času storitve to ravnanje s tem zakonom opredeljeno kot administrativni prestopok in je bila zanj določena sankcija.

K novemu 53.c členu:

Določba tega člena je splošne narave, katere namen je zagotoviti ustrezna procesna jamstva v ZPOMK-1 zaradi uvedbe sankcioniranja administrativnega prestopka pravnih oseb, ki jih Ustava določa za kaznovalne postopke. Taka prepoved izhaja sicer že iz 2. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a) in načela zakonitosti iz 2. člena Zakona o državni upravi (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14 in 51/16), saj mora agencija izvajati svoje pristojnosti zakonito in ne sme opreti odločbe na dokaze, ki bi bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih

človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Tudi v primerih, ko pa bi agencija pri zbiranju dokazov posegla v človekove pravice in temeljne svoboščine posameznika, pa veljavna zakonodaja zagotavlja učinkovito sodno varstvo zoper odločbe agencije, ki poteka pred Upravnim sodiščem Republike Slovenije po pravilih ZPOmK-1 in ob smiselni uporabi Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E; v nadaljnjem besedilu: ZUS-1).

K novemu 53.č členu:

Po sedANJI ureditvi je odgovornost za kršitve slovenskega konkurenčnega prava krivdne narave. To je razvidno zlasti iz 73. in 74. člena ZPOmK-1, ki navajata naklep in koristoljubni namen kot kvalifikatorni okoliščini, ter iz splošnega pravila 9. člena ZP-1, da je za prekršek odgovoren storilec, ki je storil prekršek iz malomarnosti ali namenoma.

Slovensko konkurenčno pravo je del evropskega konkurenčnega prava, kot ga v temeljih določata 101. in 102. člen PDEU. Navedeni določbi ne določata oblike odgovornosti za primer njune kršitve, pač pa Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe¹⁷ (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1/2003) v drugem odstavku 23. člena izrecno določa, da se podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži plačilo globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti kršijo določbe navedenih členov PDEU.

Ker agencija sankcionira podjetja na podlagi ZPOmK-1 ter 101. ali 102. člena PDEU, je treba pojma namen ali malomarnost razlagati skladno s sodno prakso EU, saj se le tako lahko zagotovi skladna uporaba določb PDEU. Iz sodne prakse sodišča EU izhaja, da se kršitev šteje za storjeno namerno ali iz malomarnosti, če zadevno podjetje ne more prezreti protikonkurenčne narave svojega ravnanja, ne glede na to, ali se zaveda da krši 101. ali 102. člen PDEU. Na primer, stranke, ki sklenejo sporazum s ciljem določanja cen, delitve trga in oviranja [vzporednega] uvoza ali dajanja trgovcev na debelo zunaj sporazuma o izključni distribuciji v neugodnem konkurenčnem položaju, je treba šteti kot namerno kršenje 101. člena PDEU. Podobno, če podjetje ve za dejanske elemente, ki upravičujejo obstoj prevladujočega položaja na trgu in ugotovitev zlorabe tega položaja, je treba šteti, da je namerno ali iz malomarnosti kršil 102. člen PDEU. Dokazano je, da je kršitev storjena tudi iz malomarnosti, če je kršitev storjena zaradi nenamerne ravnanja, na primer zaradi napake.

Zato je treba postopek administrativnega prestopka oblikovati tako, da bo sankcijo pravni osebi mogoče izreči neodvisno od tega, ali je bila ugotovljena tudi odgovornost fizične osebe za isto kršitev. Kljub temu pa postopka administrativnega prestopka na področju konkurenčnega prava ni mogoče zasnovati v smislu čiste objektivne odgovornosti za določena tržna stanja, ampak gre lahko le za subjektivno odgovornost za protipravno ravnanje podjetja na trgu.

Prvi in drugi odstavek določata pravno podlago za naložitev denarne kazni pravni osebi, ki izvaja gospodarsko dejavnost podjetja. Izrekanje denarne kazni v postopku administrativnega sankcioniranja se omejuje zgolj na podjetja, ki delujejo v pravnoorganizacijski obliki pravne osebe. Tako denarne kazni ni možno izreči podjetju, ki ni pravna oseba, npr. samostojnemu podjetniku ali osebi, ki samostojno opravlja poklicno dejavnost.

Agencija bo tako naložila denarno kazen podjetju, ki deluje v obliki pravne osebe, če bo namenoma ali iz malomarnosti kršilo določbe povezane z omejevalnimi ravnanji, in sicer če bo podjetje kršilo določbi 6. ali 9. člen ZPOmK-1 ali temu ekvivalentni določbi 101. ali 102. člena PDEU, ali če podjetje ne bi spoštovalo pravnomočne odločbe, v kateri mu bo naloženo naj preneha s kršitvijo (37. člena ZPOmK-1) ali če podjetje ne bo spoštovalo ukrepov določenih v odločbi iz 37. člena ZPOmK-1 ali če podjetje ne bo spoštovalo začasnih ukrepov iz 38. člena ZPOmK-1 ali zavez, ki jih je agencija sprejela in so določeni v odločbi iz 39. člena ZPOmK-1.

V primeru kršitve določb, povezane s postopkom koncentracije, pa bo agencija izrekla denarno kazen podjetju, ki deluje v obliki pravne osebe, če agenciji ne bo priglasilo koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, ali je ne bo priglasil v roku iz 43. člena ZPOmK-1, ali ko bo podjetje v nasprotju s 44. členom ZPOmK-1 izvrševalo pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, ali ko podjetje ne bo izpolnilo korektivnih ukrepov ali obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, ali ko bo podjetje ravnalo v nasprotju z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence ali ko bo podjetje ravnalo v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 53. člena ZPOmK-1.

Tretji in četrti odstavek določata zgornjo mejo denarne kazni, ki ne odstopa od veljavne ureditve. Denarna kazen, ki jo bo agencija naložila za posamezno ugotovljeno kršitev, ne bo smela presegati 10 odstotkov letnega prometa podjetja v preteklem poslovnem letu. Ta sankcija je enaka sankciji iz Uredbe 1/2003, ki jo lahko podjetjem naloži Evropska komisija, ko sama ugotovi kršitev 101. ali 102. člena PDEU.

Peti odstavek ureja pravno podlago, da se denarna kazen naloži tudi pravnim osebam, ki niso del enotnega gospodarskega subjekta in niso neposredno izvršila kršitve, so pa omogočile izvršitev kršitve. Agencija bo tako lahko naložila denarno kazen tudi pravnim osebam, kot so svetovalna podjetja, ki npr. organizirajo kartelne sestanke.¹⁸ Čeprav iz sodb Sodišča EU izhaja, da je tovrstna udeležba že zajeta v pojmu kršitev konkurenčnega prava, je zaradi jasnosti določbe smiselno to še posebej izpostaviti. Takšna ureditev tudi ne odstopa od veljavne ureditve sotorilstva v prekrškovnem postopku.

S šestim odstavkom je določeno, da je denarna kazen prihodek Republike Slovenije.

K novemu 53.d členu:

Pojem »podjetje« kot ga opredeljuje 3. člen ZPOmK-1 pomeni vsak subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegovo pravnoorganizacijsko obliko in lastniško pripadnost. Podjetje je tudi podjetniško združenje, ki neposredno ne opravlja gospodarske dejavnosti, vendar vpliva ali bi lahko vplivalo na ravnanje podjetij.

V skladu s sodno prakso sodišča EU se pojem podjetje razlaga široko in zajema skupek vseh subjektov, ki skupaj izvajajo gospodarsko dejavnost podjetja, ne glede na njihov pravni status in način financiranja¹⁹. Pojem podjetje vključuje vse gospodarske subjekte, ki imajo enotno organizacijo osebnih, opredmetenih in neopredmetenih elementov, ki trajno zasledujejo določen gospodarski cilj in so lahko soudeleženi pri kršitvi te določbe.²⁰ Pojem podjetje se torej nanaša tudi na enoten gospodarski subjekt, ki ga sestavljajo lastniško in upravljavsko povezani subjekti, ki skupaj opravljajo dejavnost podjetja tako, da kateri od subjektov neposredno ali posredno dejansko izvaja odločilni vpliv na ravnanja drugega subjekta.

Podjetja, ki pripadajo isti skupini podjetij in imajo status družbe matere in družbe hčere, so sicer pravno samostojna, niso pa ekonomsko samostojna. To pomeni, da podrejena družba ni avtonomna pri določanju svojih ravnanj na trgu, ampak mora slediti navodilom družbe matere. Ker podrejene družbe nimajo avtonomne volje, se skupaj z družbo materjo štejejo kot en subjekt.²¹ Za presojo ali povezani družbi tvorita enotni gospodarski subjekt je torej odločilno, ali hčerinska družba dejansko lahko svobodno odloča o svojem ravnanju na trgu, pri čemer je treba upoštevati vse relevantne okoliščine, ki se nanašajo na poslovne, organizacijske in pravne povezave med družbami.

Presoja o tem, ali je hčerinska družba odvisna od družbe matere ali ne, je dejansko vprašanje, za presojo katerega se v praksi uporablja kriterij pravne povezanosti in dejanskega izvrševanja. Enake kriterije se uporablja pri presoji odgovornosti družbe kadar konkurenčno pravne predpise kršijo njihove hčerinske družbe.²² Test, ki ga mora izvesti organ za varstvo konkurence, narekuje

ugotavljanje, ali so stranke v razmerjih matična družba - hčerinska družba neodvisne pri svojih odločitvah oziroma ali je ena sposobna izvajati odločujoč vpliv na drugo, tako da ta nima dejanske avtonomije pri oblikovanju svoje trgovinske politike na trgu. Iz sodne prakse sodišča EU izhaja, da se presoja dejansko izvajanje odločujočega vpliva in da lastništvo ni edini dejavnik, ki se ga pri presoji odločujočega vpliva upošteva, predvsem ne njegova višina. Odločilno je torej, ali hčerinska družba dejansko lahko svobodno odloča o svojem ravnanju na trgu. Pri tej presoji je treba upoštevati vse relevantne okoliščine, ki se nanašajo na poslovne, organizacijske in pravne povezave med hčerinsko družbo in njeno matično družbo.²³ Nadalje iz prakse sodišča EU izhaja, da se zahteva preverba dejanskega izvajanja tega vpliva in ne le, ali je matična družba v poziciji, da ga izvaja (El du Pont de Nemours and Company proti Evropska komisija, C-172/12, točka 44., ECLI:EU:C:2013:601).

Tako se s prvim odstavkom, v skladu z obstoječo sodno prakso, določi, da se pravnim osebam, ki sestavljajo enotni gospodarski subjekt, naloži enotna denarna kazen. Enotna denarna kazen se torej naloži lastniško in upravljavsko povezanim subjektom, ki skupaj opravljajo dejavnost podjetja tako, da kateri od subjektov neposredno ali posredno dejansko izvaja odločilni vpliv na ravnanja drugega subjekta.

Z drugim odstavkom se določi, da lahko agencija pravnim osebam enotnega gospodarskega subjekta izreče enotno denarno kazen največ do deset odstotkov letnega prometa enotnega gospodarskega subjekta v predhodnem poslovnem letu.

V tretjem odstavku je določeno, da se v primeru, če skupni letni promet enotnega gospodarskega subjekta ni konsolidiran, vanj ne vštejejo čisti prihodki od prodaje proizvodov in opravljanja storitev, ki so bili doseženi med pravnimi osebami, ki tvorijo enotni gospodarski subjekt.

Pravne osebe enotnega gospodarskega subjekta, v skladu s četrtim odstavkom, solidarno odgovarjajo za plačilo enotne denarne kazni, ki jim je bila skupaj naložena. Tako bo vsaka pravna oseba enotnega gospodarskega subjekta odgovarjala za plačilo celotne obveznosti, agencija pa bo lahko zahtevala plačilo denarne kazni od katere koli pravne osebe enotnega gospodarskega subjekta dokler denarna kazen ne bo v celoti plačana.

Peti odstavek določa domnevo, da dve ali več pravnih oseb sestavljajo enoten gospodarski subjekt, če ima ena pravna oseba neposredno ali posredno²⁴ v lasti celoten²⁵ ali skoraj celoten²⁶ osnovni kapital pravne osebe, ki je izvršila kršitev.

V tem primeru zadostuje, da agencija dokaže²⁷, da ima pravna oseba (matična družba) neposredno ali posredno v lasti celoten ali skoraj celoten osnovni kapital kršitelja.

Domneva o obstoju enotnega gospodarskega subjekta obstoji tudi v primeru, ko je delež ostalih lastnikov zanemarljiv. To izhaja tudi iz sodne prakse Sodišča EU v primerih Manufacture française des pneumatiques Michelin proti Komisiji, T-203/01, Elf Aquitaine SA proti Komisiji, T-299/08 itd.

Domnevi pa sta izpodbojni in matična družba, ki jo želi ovreči, lahko predloži vse elemente, ki so povezani z gospodarskimi, organizacijskimi in pravnimi povezavami, ki hčerinsko družbo povezujejo z matično družbo in za katere menijo, da se z njimi lahko dokaže, da hčerinska družba ne sestavlja enotnega gospodarskega subjekta, ampak da hčerinska družba na trgu ravna samostojno.

K novemu 53.e členu:

S tem členom se ureja možnost naložitve obveznosti za odpravo administrativnega prestopka ter naložitve plačila denarne kazni pravnim osebam, ki je pravna oziroma ekonomska naslednica kršitelja, v primeru prenosa dejavnosti.

Prvi odstavek določa, da se s prenosom dejavnosti na drugo pravno osebo ni mogoče izogniti obveznostim, potrebnim za odpravo kršitve konkurenčnega prava, ter plačilu denarne kazni.

V zvezi s pravnim ali organizacijskim prestrukturiranjem je sodišče EU že odločilo, da kadar je subjekt, ki je kršil pravila o konkurenci, pravno ali organizacijsko spremenjen, ta sprememba ne pomeni nujno ustanovitve novega podjetja, ki ni odgovorno za ravnanja predhodnega subjekta v nasprotju s pravili o konkurenci, če iz gospodarskega gledišča med subjektoma obstaja istovetnost. Če bi se namreč podjetja lahko izognila sankcijam zgolj na podlagi dejstva, da se je spremenila njihova istovetnost zaradi prestrukturiranj, prenosa ali drugih pravnih ali organizacijskih sprememb, bi bil cilj kaznovanja ravnanj, ki so v nasprotju s pravili o konkurenci, in preprečevanja njihovih ponovitev z odvračilnimi sankcijami tako ogrožen. V skladu s to sodno prakso sta pravna oblika subjekta, ki je storilo kršitev, in pravna oblika njegovega naslednika neupoštevni. Naložitev sankcije za kršitev temu nasledniku ne more biti izključena zgolj zaradi dejstva, kot v postopku v glavni stvari, da ima ta drugo pravno obliko in da deluje drugače kot subjekt, ki ga je nasledil. (sodba ETI in drugi, EU:C:2007:775, točki 41, 42, 43 in navedena sodna praksa).

Načelo pravne varnosti zahteva, da pripis odgovornosti ni odvisen od nastopa slučajnega in negotovega dejstva, kot je nova organizacijska sprememba, za katero se odločijo zadevna podjetja.²⁸

Če te možnosti ne bi bilo, bi se kršitelj lahko izognil plačilu kazni s prestrukturiranjem, prodajo ali z drugačno pravno ali organizacijsko spremembo.

Z načelom gospodarske kontinuitete se torej želi preprečiti, da bi se kršitelj izognil plačilu kazni. To načelo se lahko v skladu s sodno prakso EU uporabi v primerih:

- ko bi pravna oseba, ki je odgovorna za upravljanje podjetja, prenehala pravno obstajati po tem, ko je bila kršitev storjena (zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Anic Participazioni, točka 145, ter HFB in drugi proti Komisiji, točka 104),
- ali v primerih prestrukturiranj znotraj podjetij, pri katerih prvotni upravljavalec ne preneha nujno pravno obstajati, vendar na zadevnem trgu ne opravlja več nobene gospodarske dejavnosti, in glede na strukturne povezave med prvotnim in novim upravljavcem podjetja (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 7. januarja 2004 v združenih zadevah Aalborg Portland in drugi proti Komisiji, C-204/00 P, C-205/00 P, C 211/00 P, 213/00 P, C 217/00 P in C-219/00 P, Recueil, str. I-123, točka 359, in zgoraj navedeno sodbo ETI in drugi, točka 41).

Drugi odstavek konkretizira načelo ekonomske kontinuitete tako, da določa možnost, da agencija lahko po lastni presoji kadar oceni, da bi se kršitelj izognil plačilu kazni, izda odločbo o administrativnem prestopku pravni osebi, ki je pravna ali ekonomska naslednica kršitelja. V skladu s sodno prakso lahko agencija takšno odločbo na primer izda pravni osebi, ki je pravna ali ekonomska naslednica kršitelja, če je v času prenosa dejavnosti obstajala strukturna povezava med kršiteljem in pravno osebo, na katero je bil prenos dejavnosti izveden, ne glede na to, ali je kršitelj še naprej obstajal ali ne ter ne glede na to, ali v času izdaje odločbe v administrativnem prestopku med njima ne obstajajo več strukturne povezave.

Načelo ekonomske kontinuitete pa ne more ovreči načela osebne odgovornosti v primerih, ko je podjetje, udeleženo v kartelu, del svojih dejavnosti prodalo neodvisni tretji osebi, ter med prejšnjim in novim upravljavcem ni nikakršne strukturne povezave.

S tretjim odstavkom se ureja primere, ko agencija v teku postopka razširi postopek še na pravno ali ekonomsko naslednico kršitelja. Pravna oseba vstopi v postopek v stanju, v katerem je ob vstopu v postopek. Ne glede na to, pa ima pravna oseba pravico navajati navedbe in dokaze glede okoliščin, ki se nanašajo na njeno pritegnitev v postopek. Pravna oseba bo lahko ugovarjala in

dokazovala, da med kršiteljem in njo ne obstajijo oziroma niso obstajale strukturne povezave in zato ne more biti odgovorna za kršitve kršitelja.

K novemu 53.f členu:

S tem členom se določi, da nosilcu oblasti ni mogoče izreči denarne kazni, kar je treba določiti zato, ker so Republika Slovenija in lokalne skupnosti pravne osebe in so pod določenimi pogoji lahko podjetje v smislu konkurenčnega prava.

K novemu 53.g členu:

S tem členom se določi, da načelo ne bis in idem velja tudi v postopku administrativnega sankcioniranja. Ker ima po mnenju predlagatelja postopek administrativnega sankcioniranja naravo kaznovalnega postopka, je treba tudi za ta postopek urediti spoštovanje 31. člena Ustave Republike Slovenije, ki določa, da nihče ne sme biti ponovno obsojen ali kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil kazenski postopek zoper njega pravnomočno ustavljen ali je bila obtožba zoper njega pravnomočno zavrnjena, ali je bil s pravnomočno sodbo oproščen ali obsojen.

Z drugim odstavkom pa se določa, da postopek ponovnega odločanja, ki se začne zaradi razveljavitve ali odprave odločbe ali sodbe z izrednim pravnim sredstvom ne predstavlja ponovnega odločanja o isti stvari.

K novemu 53.h členu:

Kršitev predpisov s področja varstva konkurence lahko v določenih primerih predstavlja tudi kaznivo dejanje po 225. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16 in 27/17), za katerega je v skladu z 9. točko 25. člena Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08 in 57/12) odgovorna tudi pravna oseba v imenu katere, na račun katere ali v korist katere je storilec izvršil kaznivo dejanje. Zato je treba urediti razmerje med kazenskim postopkom, ki se vodi zoper pravno osebo, in postopkom administrativnega sankcioniranja pravnih oseb.

S prvim odstavkom se določi, da v primeru kadar postopek administrativnega sankcioniranja temelji na istem dejanskem stanju, o katerem je sodišče že odločalo v kazenskem postopku, je agencija glede kaznivega dejanja in kazenske odgovornosti vezana na obsodilno sodbo, ki jo izda sodišče v kazenskem postopku.

Z drugim odstavkom se določi prepoved izreka sankcije za administrativni prestopok, kadar je bilo o istem dejanskem stanju v kazenskem postopku že pravnomočno odločeno z obsodilno sodbo. S tem se preprečuje dvakratno kaznovanje kršitelja za isto dejanje. V drugih primerih, ko je storilec oproščen storitve kaznivega dejanja, ali je bil postopek ustavljen ali je bil zavrnjen obtožni akt ali kazenska ovadba, pa bo agencija lahko uvedla oziroma nadaljevala postopek administrativnega sankcioniranja, razen če razlogi za odločitev v kazenskem postopku ne izključujejo vodenja postopka administrativnega sankcioniranja.

Ker kazenski postopki trajajo dolgo, se v tretjem odstavku ureja zastaranje postopka administrativnega sankcioniranja v primeru kazenskega postopka, ki temelji na istem dejanskem stanju kot administrativni prestopok. Namen tega je preprečiti zastaranje postopka administrativnega sankcioniranja, zaradi dolgotrajnih kazenskih postopkov.

S četrtim odstavkom se predlaga, da kljub temu, da glede istega dejanskega stanja teče kazenski postopek ali je bilo glede tega že pravnomočno odločeno v kazenskem postopku, lahko agencija izda začasne ukrepe po 38. členu ZPOMK-1. Izrekanje začasnih ukrepov iz ZPOMK-1, v kazenskem postopku ni možno, prekinitvev postopka pa pomeni, da procesnih ravnanj iz ZPOMK-1 ni dopustno izvajati. Glede na navedeno je, če so podane ustrezne okoliščine, ustrezno, da se

agenciji omogoči, ne glede na tek kazenskega postopka, da začasno uredi stanje na trgu.

Zaradi zagotovitve spoštovanja tega člena, pa se državnemu tožilcu naloži, da mora brez odlašanja obvestiti agencijo o uvedbi kazenskega postopka in o pravnomočni odločitvi sodišča.

K novemu 53.i členu:

S tem členom se ureja zastaranje postopka administrativnega sankcioniranja.

Prvi odstavek določa 10 letni objektivni zastaralni rok in se ne razlikuje od trenutno veljavnega absolutnega zastaralnega roka v prekrškovnih postopkih.

Z drugim odstavkom pa se določa trenutek, ko začne teči zastaranje. Ker pa dejanja kršitve konkurenčnega prava običajno trajajo dlje časa ali pa se ponavljajo, se tudi določi, da v takšnih primerih začne teči zastaranje na dan, ko je kršitelj prenehal z zadnjim administrativnim prestopkom. Tovrsten zastaralni rok ne odstopa od ureditve zastaranja po Uredbi 1/2003.

Tretji odstavek ureja primere prekinitve teka zastaralnega roka v postopku administrativnega sankcioniranja. Zastaranje ne teče v času postopka sodnega varstva zoper odločitev o administrativnem prestopku, ali v času, ko se postopke po zakonu ne sme začeti ali nadaljevati, ali v času, ko je podjetje nedosegljivo. Čas, ki je pretekel pred zadržanjem, se všteje v zastaralni rok.

Četrty odstavek določa po katerih pravilih se izvrši odločba o administrativnem prestopku, če kršitelj ne bo plačal denarne kazni v roku, določenem v odločbi. Ker ima odločba administrativnega sankcioniranja naravo upravne odločbe, je določeno, da se bo v primeru, če kršitelj ne plača denarne kazni v določenem roku, denarna kazen izvršila po pravilih upravne izvršbe.

Z namenom učinkovite izvršbe je v petem odstavku dopuščena možnost ukrepov za zavarovanje izvršbe in za zavarovanje izpolnitve iz naslova naložitve denarne kazni.

K novemu 53.j členu:

Ta člen ureja določitev višine denarne kazni.

V prvem odstavku so določene okoliščine, ki vplivajo na odmero denarne kazni in so določene skladno s Smernicami o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe 1/2003. Te okoliščine agencija že sedaj upošteva pri odmeri globe v prekrškovnem postopku.

Drugi odstavek določa, da se za izračun višine denarne kazni smiselno uporabljajo določbe, ki se nanašajo na program prizanesljivosti (76. člen), znižanje denarne kazni na podlagi vloge za poravnavo (76.a člen) in izračun denarne kazni v primeru podjetniških združenjih (78. člen).

Tretji odstavek nalaga agenciji, da v odločbi o administrativnem prestopku s katero bo podjetju naložilo plačilo denarne kazni, določi tudi rok, v katerem mora podjetje to denarno sankcijo plačati ter način plačila denarne kazni.

S četrtim odstavkom se omogoči podjetjem, ki niso zmožna plačati naložene denarne kazni, da zaprosijo za znižanje denarne kazni, ali da se jim podaljša rok plačila ali spremeni način plačila denarne kazni. Agencija bo lahko vlogi kršitelja ugodila, če bo po lastni presoji ocenila, da so navedbe kršitelja utemeljene.

Peti odstavek določa, do bo agencija natančnejši postopek odmere in plačila denarne kazni določila v splošnem aktu, h kateremu mora pridobiti soglasje Vlade Republike Slovenije. V kolikor bodo v posameznem primeru podane posebne okoliščine (primerjaj s posebnimi olajševalnimi okoliščinami iz prekrškovnega in kazenskega postopka), je agenciji dopuščeno, da pri odmeri

denarne kazni ne bo uporabila pravil iz splošnega akta, kar pa bo morala agencija posebej utemeljiti.

K novemu 53.k členu:

V skladu s prvim odstavkom 12.p člena ZPOmK-1 sprejema senat odločitve po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna. S tem členom pa se stranki omogoči, da bo lahko predlagala, da se ji omogoči ustna izjava o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev. Senat bo lahko predlog stranke sprejel in stranko povabil na obravnavo, po lastni presoji, na primer, če bo ocenil, da bi lahko stranka dodatno pojasnila dejstva in okoliščine, ki bi senatu pomagale pri sprejemu odločitve.

K novemu 53.I členu:

Ta člen ureja pravico podjetja do povračila škode iz 26. člena Ustave, »ki mu jo v zvezi z opravljanjem službe ali kakšne druge dejavnosti državnega organa, organa lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil s svojim protipravnim ravnanjem stori oseba ali organ, ki tako službo ali dejavnost opravlja.« Določba člena je usklajena z veljavno prakso Ustavnega sodišča Republike Slovenije in je povzeta po veljavni določbi 193. člena ZP-1

K 16. členu:

Določba novega tretjega odstavka 54. člena ZPOmK-1 omogoča Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, da v obravnavo sprejme predloge za revizijo agencije, kljub temu, da so zadeve vrnjene v ponovni postopek.

Ker je vložitev revizije omejena na najpomembnejša pravna vprašanja in ker ta zakon uveljavlja pomembne novosti, katerih hitra in enotna uporaba je v interesu vseh deležnikov, je smiselno, da se o najpomembnejših pravnih vprašanjih že v tej fazi postopka izreče tudi Vrhovno sodišče Republike Slovenije.

Ker upravna sodišča praviloma sama ne odločajo o stvari, temveč zadeve vračajo v ponovni postopek, pri tem pa so upravni organi vezani na materialno pravno razlago, je v primeru očitnih odstopanj od veljavne prakse, ali ko praksa ni vzpostavljena, dostop pristojnega organa do najvišjega sodišča v državi onemogočen.

Ker gre za institut dopuščene revizije, takšen postopek, tudi v sicer maloštevilnih zadevah, ne bo obremenil sodnega sistema.

K 17. členu:

Z dopolnitvijo veljavnega 57. člena ZPOmK-1 se tožniku v postopku sodnega varstva dopusti, da bo navajal nova dejstva in predlagal dokaze, ki jih brez njegove krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred agencijo. Dokazno breme o obstoju razlogov je na strani tožnika.

K 18. členu:

Veljavni 58. člen ZPOmK-1 ureja pravno sredstvo zoper odločitve o denarni kazni. Predlog novega drugega odstavka 58. člena ZPOmK-1 omogoča spor polne jurisdikcije v zvezi s samo višino denarne kazni. Sodišče tako lahko potrdi odločbo agencije v delu, ki ugotavlja kršitev, v delu, ki se nanaša na višino denarne kazni pa njeno višino spremeni. Ker gre za spor polne jurisdikcije, lahko kazen tudi zviša. S predlogom tega člena se želi zagotoviti, da se tudi v delu, ki se nanaša na določitev denarne kazni, izvede spor polne jurisdikcije in zadevo zaključi.

K 19. členu:

Ker iz sodb Evropskega sodišča za človekove pravice izhaja, da ustna obravnava prispeva k doseganju cilja prvega odstavka 6. člena Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in da mora biti ustna obravnava zagotovljena vsaj na eni stopnji, se predlaga črtanje 59. člena zakona, ki določa, da sodišče odloča praviloma brez obravnave. Po črtanju tega člena se bo glede izvajanja obravnave v postopku sodnega varstva zoper odločbe agencije uporabljal Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E).

K 20. členu:

Zaradi uvedbe administrativnega sankcioniranja podjetij, ki delujejo v obliki pravnih oseb, se v prekrškovnih določbah črtata besedi »pravna oseba« ter dopolni drugi odstavek.

K 21. členu:

Zaradi uvedbe administrativnega sankcioniranja podjetij, ki delujejo v obliki pravnih oseb, se v prekrškovnih določbah črtata besedi »pravna oseba« ter dopolni drugi odstavek.

K 22. členu:

Določba tega člena uvaja možnost sklepanja poravnave med agencijo in podjetjem, zoper katerega se vodi preiskava, na podlagi katere se lahko kršitelju izreče nižja denarna kazen ali globa. ZPOmK-1 pozna že institut prizanesljivosti, ki je urejen v 76. členu ZPOmK-1 in podrobneje v Uredbi o postopku odpustitve in znižanja globe storilcem, ki so udeleženi v kartelih (Uradni list RS, št. 112/09 in 2/14), ki določa možnost odpustitve ali znižanja globe. Postopek prizanesljivosti iz 76. člena ZPOmK-1 je namenjen predvsem hitrejšemu zaznavanju kartelnega poslovnega vedenja, na podlagi katerih lahko agencija izvede usmerjeno preiskavo za pridobitev podatkov in dokazov o kršitvah. Namen vloge za poravnavo pa je omogočiti agenciji, da lahko hitreje in učinkoviteje zaključi postopek pred agencijo. Oba instituta poznajo številne evropske države, tudi v Nemčiji, Avstriji in v postopku pred Evropsko komisijo, kjer se na tej podlagi odkrije večina prepovedanih omejevalnih ravnanj oziroma se zaključijo postopki pred organom za varstvo konkurence. Pri tem je zanimivo, da tako Avstrija in Nemčija, kjer gre v praksi za učinkovita instrumenta, zakonsko ne urejata postopka poravnavanja, temveč so se pravila izoblikovala v praksi, organi za varstvo konkurence pa so šele leta po izvajanju tovrstnih postopkov izdali krajše smernice, v katerih so opredelili bistvene značilnosti postopka. Za razliko od omenjenih držav pa je Evropska komisija izdala natančnejša pravila o poravnavanju.

Določba novega 76.a člena po vzoru ureditve poravnave v Nemčiji, Avstriji in pred Evropsko komisijo določa postopek in pogoje poravnave pred agencijo, pri čemer ne gre za poravnavanje v smislu iskanja izhoda iz spora na podlagi vzajemnega popuščanja, temveč gre za obliko nagrajevanja stranke, ker je aktivno sodelovala v postopku pred agencijo, zaradi česar je agencija lahko pospešeno izpeljala postopek. Primerljiva ureditev se predlaga tudi iz razloga medsebojnega sodelovanja organov za varstvo konkurence v Evropski uniji, zaradi česar je smiselno, da se določi primerljive institute s primerljivimi garancijami, zato da se zagotovi vzajemno zaupanje med državami članicami.

Iz prvega odstavka izhaja, da pobudo za začetek pogajanj zaradi vloge za poravnavo lahko da stranka ali agencija. Poravnava je mogoča v zadevah zaradi omejevalnih sporazumov kot tudi zaradi zlorab prevladujočega položaja. Stranka, ki je vložila vlogo zaradi prizanesljivosti, lahko vloži tudi vlogo za poravnavo. Z začetkom pogajanj zaradi vloge za poravnavo se morata strinjati tako agencija kot tudi stranka (drugi odstavek).

Tretji odstavek določa podlago za pogajanja o pogojih priznanja odgovornosti v vlogi za poravnavo, kot so opis kršitve, dokazi, opis trajanja kršitve in tudi višina kazni. V fazi pogajanj je bistveno, da agencija podjetje pisno ali ustno seznanj z opisom dejanja, dokazi, pravno kvalifikacijo kršitve, glede katerega agencija vodi postopek zoper podjetje. V postopku pogajanj stranki ne sme biti kršeno načelo kontradiktornosti, torej njena pravica, da se lahko izjavi o dejstvih in dokazih v postopku.

Četrty odstavek določa vsebino vloge za poravnavo:

- jasno in nedvoumno priznanje stranke o odgovornosti za kršitev,
- natančen opis kršitve, način izvrševanja kršitve, opis proizvodov ali storitev, ki jih zajema kršitev, opis geografskega obsega kršitve, trajanje kršitve,
- navedbo najvišjega zneska denarne kazni, s katerim stranka soglašja, da ji ga agencija izreče ter dejstva, ki vplivajo na odmero denarne kazni,
- izjavo stranke, da je bila ustrezno obveščena o ugotovitvah agencije o dejstvih in dokazih, ki so pomembni za odločitev o kršitvi, in da je imela zadostne možnosti, da se je lahko o njih izjavila,
- izjavo stranke, da ob upoštevanju prej navedenega ne bo zahtevala dostopa do spisa ali ponovnega ustnega zaslišanja, razen če agencija ne bo sprejela njihove vloge za poravnavo,
- izjavo stranke, da soglašja, da agencija izda odločbo v skladu s 37. in 53.č členom tega zakona.

Ker je agencija seznanila stranko z ugotovljenim dejanskim stanjem in dokazi ter ji omogočila izvedbo njene pravice do pregleda dokumentov pred vložitvijo vloge za poravnavo, stranka po vloženi vlogi za poravnavo ne more več zahtevati zaslišanja strank oziroma prič oziroma zahtevati pregleda dokumentov zadeve po 18. členu tega zakona.

Agencija lahko po lastni presoji vlogo za poravnavo zavrne ali pa jo sprejme. Če agencija sprejme vlogo za poravnavo, katere vsebina je določena v četrtem odstavku, izda odločbo o ugotovitvi obstoja kršitve 6. ali 9. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena PDEU in od podjetja zahteva, da s kršitvijo preneha ter mu v skladu s 53.č členom tega zakona naloži denarno kazen (peti odstavek). Če Agencija vloge za poravnavo ne sprejme, Agencija nadaljuje postopek ugotavlja obstoja kršitve skladno z ZPOMK-1. Podjetju se lahko denarna kazen zniža za največ 20 odstotkov (šesti odstavek). Vendar pa agencija, ki izda odločbo na podlagi vložene poravnave, ne sme preseči vrednosti zneska denarne kazni, ki ga je podjetje določilo v vlogi za poravnavo. Ker je podjetje priznalo odgovornost in podalo natančen opis kršitve, vključno z dokazi, agencija ni dolžna opraviti zaslišanj, prav tako je lahko obrazložitev o kršitvi krajša kot običajno.

Sedmi odstavek daje stranki možnost, da lahko poravnavo, ki jo je vložila, brez obrazložitve tudi umakne. Le to bo lahko storila v 15 dneh od dne, ko je vlogo za poravnavo vložila. Po izteku tega roka te možnosti več nima.

Osmi odstavek določa izločitev listin iz spisa, če ne pride do vložitve vloge za poravnavo ali če agencija ne sprejme vložene vloge za poravnavo ali jo stranka umakne. V teh primerih bo morala agencija, če zakon ne določa drugače, iz spisa izločiti vse tiste listine, ki se kakorkoli nanašajo na postopek pogajanj.

Ker odločba izhaja iz natančnega opisa dejanskega stanja, ki ga poda stranka, take odločbe ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker dejansko stanje ni bilo pravilno in popolno ugotovljeno ali ker je bil iz ugotovljenih dejstev napravljen napačen sklep o dejanskem stanju, če je odločba izdana v skladu s pogoji vloge za poravnavo (3. točka prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu, Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E) – deveti odstavek.

Natančnejši postopek znižanje globe na podlagi vloge za poravnavo bo urejen v uredbi, ki jo bo sprejela Vlada Republike Slovenije.

K 23. členu:

Ta člen določa, po katerih predpisih se končajo postopki.

K 24. členu:

Ta člen ureja roke za izdajo podzakonskih prepisov in splošnih aktov, določenih v tem zakonu.

K 25. členu:

Določa začetek veljavnosti in začetek uporabe tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

**12. člen
(naloge in pristojnosti agencije)**

(1) Agencija je pristojna za nadzor nad izvajanjem tega zakona ter 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije. Agencija spremlja in analizira razmere na trgu, če so pomembne za razvijanje učinkovite konkurence, vodi postopke in izdaja odločbe v skladu z zakonom ter daje državnemu zboru in vladi mnenja o splošnih vprašanih iz svoje pristojnosti.

(2) Agencija odloča kot prekrškovni organ o prekrških zaradi kršitve določb tega zakona in določb 101. in 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, če ta zakon ne določa drugače. Postopek o prekršku vodi pooblaščen uradna oseba agencije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške. Agencija podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščen uradno osebo agencije za vodenje postopka o prekršku.

(3) Ne glede na prvi in prejšnji odstavek tega člena agencija ni pristojna za nadzor nad izvajanjem 63.a in 63.b člena tega zakona.

(4) Agencija lahko vloži pred pristojnim sodiščem tožbo za ugotovitev ničnosti v primerih iz prvega odstavka 6. člena in tretjega odstavka 44. člena tega zakona.

**12.č člen
(pristojnosti sveta)**

(1) Svet:

- sprejema poslovnik, ki podrobneje določa poslovanje agencije in druge splošne akte agencije, kadar tako določa zakon,
- sprejema letno poročilo o delu agencije, letni program dela, finančni načrt, zaključni račun in druge akte, za katere določa zakon, da jih sprejme agencija,
- imenuje senat za odločanje v prekrškovnem postopku za vsako posamično zadevo,
- odloča o izločitvi direktorja, predsednika ali člana senata iz postopka o odločanju o posamičnih zadevah,
- odloča o izločitvi pooblaščen uradne osebe iz postopka vodenja posamične zadeve,
- izvaja postopke predčasne razrešitve članov sveta in direktorja,
- opravlja druge naloge iz pristojnosti agencije, če ni v zakonu določeno, da je za to pristojen

drug organ agencije.

(2) Direktor, predsednik ali član senata ne sme sodelovati v postopku odločanja o njegovi izločitvi in predčasni razrešitvi.

(3) Za postopek odločanja o izločitvi se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

12.h člen
(imenovanje, mandat in pogoji za direktorja)

(1) Direktorja imenuje državni zbor na predlog vlade. Minister, pristojen za varstvo konkurence, predlaga vladi kandidata, ki ga izbere po izvedenem javnem natečaju.

(2) Direktor je imenovan za pet let in je lahko ponovno imenovan največ enkrat po ponovno izvedenem javnem natečaju.

(3) Za direktorja je lahko imenovana samo oseba, ki:

- je državljan Republike Slovenije,
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje pravne ali ekonomske smeri, oziroma raven izobrazbe, ki skladno z zakonom ustreza izobrazbi druge stopnje pravne ali ekonomske smeri,
- ima najmanj 10 let delovnih izkušenj,
- je strokovnjak za varstvo konkurence in ima domače in/ali mednarodne izkušnje s tega področja (zlasti delovne izkušnje, objavljane v strokovni literaturi in druge oblike strokovnega udejstvovanja na področju varstva konkurence),
- ima opravljen preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku,
- ima znanje vsaj enega tujega jezika,
- ni v kazenskem postopku zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti na zaporno kazen več kot šest mesecev, pa izvršitev kazni ni bila pogojno odložena.

(4) Direktor mora pogoj iz pete alineje prejšnjega odstavka izpolniti najkasneje v roku treh mesecev od nastopa mandata. V kolikor direktor v roku iz prejšnjega stavka ne izpolni pogoja iz pete alineje prejšnjega odstavka, mu preneha mandat in delovno razmerje po samem zakonu.

(5) Pogoji za imenovanje direktorja se podrobneje določijo v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest.

(6) Prijavi na javni natečaj je treba predložiti program dela in razvoja agencije za naslednje mandatno obdobje.

(7) Državni zbor glasuje o predlaganem kandidatu za direktorja v 30 dneh po vložitvi predloga. Predlagani kandidat je imenovan, če zanj glasuje večina navzočih poslancev. Če predlagani kandidat za direktorja ne dobi potrebne večine poslanskih glasov, predsednik državnega zbora o tem obvesti vlado, ki v 14 dneh sporoči predsedniku državnega zbora svojo odločitev o nadaljnjem postopku za izvolitev direktorja.

12.k člen
(predčasna razrešitev direktorja)

(1) Direktor se predčasno razreši:

- če to sam zahteva,
- če trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje dela,

- če krši obveznost varovanja zaupnih podatkov, določeno v tem ali drugem zakonu,
- če huje krši poslovnik agencije,
- če se ugotovi, da ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za imenovanje,
- če nastopi položaj nezdružljivosti iz prejšnjega člena,
- če ne opravlja svojih nalog direktorja, določenih v tem zakonu, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno, ali
- če ne opravlja svojih nalog člana sveta, določenih v tem zakonu in poslovniku agencije, ali če jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

(2) Direktorja predčasno razreši državni zbor na predlog vlade.

(3) Svet je pristojen za izvedbo postopka predčasne razrešitve direktorja, ki je določen s poslovníkom agencije. Pri izvedbi postopka njegove predčasne razrešitve direktor ne sme sodelovati.

(4) Zoper odločitev o razrešitvi je dovoljen upravni spor.

(5) Če je direktor predčasno razrešen, vlada do imenovanja novega direktorja, vendar največ za šest mesecev, ne glede na določbe tega zakona, imenuje vršilca dolžnosti direktorja.

18. člen **(pravica strank do pregleda dokumentov zadeve)**

(1) Stranke imajo pravico pregledovati dokumente zadeve ter jih na svoje stroške prepisati in preslikati. Pregledovanje, prepisovanje in preslikavanje dokumentov nadzoruje uradna oseba ali pa poteka v informacijskem sistemu organa ali v informacijskem sistemu za sprejemanje vlog, vročanje in obveščanje, v katerem stranka svojo istovetnost dokaže s svojim kvalificiranim potrdilom za elektronski podpis. Pregled in prepis dokumentov se lahko zahteva tudi ustno.

(2) Če se v postopku uporabljajo podatki iz informatiziranih evidenc ter drugi podatki in zapisi v elektronski obliki, se ti podatki štejejo za dokument v tej zadevi.

(3) V postopku omejevalnih ravnanj imajo stranke pravico do pregleda dokumentov zadeve po izdaji sklepa o uvedbi postopka, razen če direktor agencije presodi, da je to v nasprotju z interesi postopka. Direktor agencije v tem primeru izda sklep, s katerim odloži pravico do pregleda dokumentov, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev. Zoper sklep ni sodnega varstva.

(4) Pravico do pregleda dokumentov zadeve ima tudi izvedenec ali izvedenka v obsegu, ki je potreben, da poda svoj izvid in mnenje.

(5) Stranke ne morejo pregledovati in ne preslikavati:

- internih dokumentov agencije v zadevi, vključno s korespondenco med agencijo in Evropsko komisijo ali organi, pristojnimi za varstvo konkurence drugih držav članic Evropske unije;
- zaupnih podatkov,
- podatkov, ki se nanašajo na tajnost vira,
- zapisnika o posvetovanju in glasovanju in
- osnutkov odločb.

(6) Dokazno breme o obstoju poslovne skrivnosti iz druge alineje prejšnjega odstavka nosi podjetje, ki to zatrjuje. Na zahtevo agencije mu mora podjetje predložiti različico dokumenta, ki ne vsebuje podatkov iz druge alineje prejšnjega odstavka.

(7) Agencija lahko podjetju, proti kateremu se vodi postopek, in priglasi telju, razkrije podatke, ki so poslovna skrivnost, če presodi, da njihovo razkritje zaradi zagotovitve pravice do obrambe objektivno prevlada nad interesom varovanja teh podatkov kot poslovne skrivnosti. Pri tem lahko agencija odloži pregled podatkov, ki so poslovna skrivnost, vendar ne dlje kot do vročitve povzetka relevantnih dejstev.

28. člen (uvedba preiskave)

(1) Agencija opravlja preiskavo v podjetju, proti kateremu se vodi postopek, na podlagi:
— privolitve podjetja in kadar je potrebno tudi osebe, katere podatki se pregledujejo, ali
— obrazložene pisne odredbe pristojnega sodišča ob navzočnosti dveh polnoletnih prič.

(2) Odredbo za preiskavo agencija vroči osebno podjetju, zoper katero naj se izvede preiskava, na začetku opravljanja preiskave. Sklep o uvedbi postopka se lahko vroči hkrati z odredbo za preiskavo.

(3) Sodišče izda odredbo za preiskavo na predlog agencije, če obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je stranka kršila ali krši določbe 6. ali 9. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, in je verjetno, da se bodo s preiskavo odkrili dokazi, ki so pomembni za postopek. V primeru preiskave elektronskih naprav in z njo povezanih naprav ter nosilcev elektronskih podatkov, kot so telefon, telefaks, računalnik, optični mediji, spominske kartice, drugi nosilci elektronskih podatkov, in tudi podatki na elektronskih napravah, ki jih podjetje hrani pri ponudniku storitev informacijske tehnologije, kakor so zlasti storitev najema strežnika in storitve v oblaku (v nadaljnjem besedilu: elektronska naprava), mora agencija izkazati tudi verjetnost, da elektronska naprava vsebuje elektronske podatke, ki so pomembni za postopek.

(4) Odredbo za preiskavo izda sodnik pri Okrožnem sodišču v Ljubljani najpozneje v 48 urah od prejema popolnega predloga agencije. Predlog agencije mora vsebovati:
— opredelitev prostorov, dokumentacije, elektronskih naprav, ki jih je treba pregledati,
— utemeljitev razlogov za preiskavo,
— dokaze oziroma vsebine podatkov, ki se iščejo,
— navedbo okoliščin za uporabo preiskovalnega dejanja in način njegove izvršitve,
— rok za izvedbo preiskave.

(5) Zadeve v postopku izdaje odredbe o preiskavi po tem členu so nujne in sodišče o njih odloča prednostno.

32. člen (privilegirana komunikacija)

(1) Iz preiskave so izključena pisma, obvestila ali drugi načini komunikacije med podjetjem, zoper katero se izvaja preiskava, in njegovim odvetnikom v obsegu, v katerem se nanašajo na ta postopek (v nadaljnjem besedilu: privilegirana komunikacija).

(2) Če podjetje ali njegov odvetnik zavrne dostop do podatkov s sklicevanjem, da gre za privilegirano komunikacijo, pooblaščen oseba preveri, ali je sklicevanje očitno neutemeljeno. Če pooblaščen oseba presodi, da ne gre za privilegirano komunikacijo, vložil dokument (ali njegovo kopijo) v zapečateni kuverti, na katero se podpišeta pooblaščen oseba in podjetje ali njegov odvetnik.

(3) O utemeljenosti oziroma neutemeljenosti sklicevanja na obstoj privilegirane komunikacije odloči Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani v 15 dneh od dneva, ko je agencija vložila

zahtevo. Agencija zahtevi priloži zapečateno kuverto.

(4) Če Upravno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani odloči, da ne gre za privilegirano komunikacijo, pošlje dokumente agenciji, če pa odloči, da gre za privilegirano komunikacijo, jih pošlje podjetju ali njegovemu odvetniku. Zoper to odločbo ni pravnega sredstva.

34. člen (poročilo o preiskavi)

(1) Agencija po opravljeni preiskavi sestavi poročilo o preiskavi.

(2) Poročilo o preiskavi vsebuje:

- kraj in datum priprave poročila;
- ime in naziv pooblaščenega osebe, ki je pripravila poročilo;
- kratek opis poteka preiskave;
- seznam izjav, ki so jih podali predstavniki ali zaposleni v podjetju, zoper katero je bila izvedena preiskava, in
- seznam dokumentov in drugih predmetov, ki jih je agencija pridobila med preiskavo.

(3) Poročilo o preiskavi se vroči podjetju, zoper katero je bila izvedena preiskava.

(4) Podjetje, zoper katero je bila izvedena preiskava, lahko poda pripombe k poročilu o preiskavi v 15 dneh od njegove vročitve.

43. člen (priglasitev koncentracije)

(1) Koncentracijo je treba agenciji priglasiti pred začetkom njenega izvrševanja, vendar najpozneje v 30 dneh od sklenitve pogodbe, objave javne ponudbe ali pridobitve kontrole. Rok začne teči s prvim od teh dogodkov.

(2) Kadar se na podlagi zaprosila v skladu s 4. členom Uredbe 139/2004/ES Evropska komisija odloči, da koncentracije ne bo presojala, jo je treba agenciji priglasiti najpozneje v 30 dneh od dneva seznanitve podjetja, ki mora priglasiti koncentracijo v skladu s petim odstavkom tega člena, z odločitvijo Evropske komisije.

(3) Kadar Evropska komisija v skladu z 9. členom Uredbe 139/2004/ES z odločbo seznaní podjetja, da bo koncentracijo presojala agencija, jo je treba agenciji priglasiti najpozneje v 30 dneh od dneva vročitve te odločbe podjetju, ki mora priglasiti koncentracijo v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) V primerih iz tretjega odstavka prejšnjega člena je treba koncentracijo agenciji priglasiti najpozneje v 30 dneh od dneva vročitve poziva podjetju, ki mora priglasiti koncentracijo v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) Koncentracijo, ki nastane z združitvijo ali pridobitvijo skupne kontrole, morajo skupno priglasiti podjetja, ki se združujejo, ali podjetja, ki skupaj pridobijo kontrolo. V vseh drugih primerih mora koncentracijo priglasiti oseba ali podjetje, ki pridobi kontrolo nad celoto ali deli enega ali več podjetij.

(6) Podjetja priglasijo koncentracijo na posebnem obrazcu, katerega vsebino predpiše vlada z uredbo.

44. člen
(zadržanje izvrševanja koncentracije)

- (1) Podjetja ne smejo uresničevati pravic in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije, za katero obstaja obveznost priglasitve, do izdaje odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence.
- (2) Kadar agencija v skladu s tretjim odstavkom 42. člena tega zakona pozove podjetja, da morajo koncentracijo priglasiti agenciji, morajo podjetja od dneva vročitve poziva prenehati z izvrševanjem koncentracije.
- (3) Dejanja, storjena v nasprotju s prejšnjima odstavkoma, so nična.
- (4) Izjemoma lahko agencija na predlog podjetja izda sklep, s katerim dovoli izvrševanje koncentracije v določenem obsegu ali pod določenimi pogoji pred izdajo odločbe, če podjetje v predlogu izkaže, da je takšno izvrševanje nujno potrebno za ohranjanje vrednosti naložbe ali za opravljanje storitev splošnega interesa. Agencija pri tem upošteva zlasti učinke zadržanja izvrševanja koncentracije na eno ali več v koncentraciji udeleženih podjetij ali na tretje osebe in nevarnost, ki jo koncentracija pomeni za učinkovitost konkurence.
- (5) Agencija izda sklep, s katerim dovoli ali zavrne izvrševanje koncentracije, v 15 delovnih dneh od prejema predloga iz prejšnjega odstavka.
- (6) Prepoved izvrševanja koncentracije iz prvega odstavka tega člena ne vpliva:
- na izvedbo javne ponudbe po zakonu, ki ureja prevzeme, pod pogojem, da pridobitelj ne uresničuje glasovalnih pravic oziroma jih uresničuje v skladu s sklepom iz četrtega odstavka tega člena;
  - na veljavnost transakcij z vrednostnimi papirji, vključno s tistimi, ki so zamenljivi za druge vrednostne papirje, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, razen če kupec in prodajalec vesta ali bi morala vedeti, da je bila transakcija izvedena v nasprotju s prvim odstavkom tega člena.

45. člen
(začetek postopka)

- (1) Postopek presoje koncentracije se začne na podlagi priglasitve.
- (2) Agencija začne postopek presoje koncentracije po uradni dolžnosti z izdajo sklepa o uvedbi postopka, kadar je izkazana verjetnost, da je prišlo do koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, in je podjetja niso priglasila.
- (3) Agencija po uradni dolžnosti začne postopek za odpravo učinkov koncentracije.
- (4) Za sklep iz drugega in tretjega odstavka tega člena se smiselno uporablja 24. člen tega zakona.
- (5) Agencija lahko v okviru postopka presoje koncentracije iz prvega odstavka tega člena po uradni dolžnosti z odločbo prepove podjetjem, pristojnim organom in nosilcem javnih pooblastil uresničevati glasovalne, upravljalne, premoženjske in druge pravice in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije do izdaje odločbe o skladnosti koncentracije s pravili konkurence. Agencija lahko v okviru postopka presoje koncentracije iz drugega odstavka tega člena po uradni dolžnosti z odločbo ugotovi, da je koncentracija podrejena določbam tega zakona, in prepove podjetjem, pristojnim organom in nosilcem javnih pooblastil uresničevati glasovalne, upravljalne, premoženjske in druge pravice in obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije do izdaje odločbe o

skladnosti koncentracije s pravili konkurence.

**50. člen
(odločbe)**

(1) Agencija mora v 60 delovnih dneh od dneva izdaje sklepa o uvedbi postopka:

- izdati odločbo o skladnosti koncentracije s pravili konkurence, če ugotovi, da koncentracija ni v nasprotju s tem zakonom;
- izdati odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence in jo prepovedati, če ugotovi, da je koncentracija v nasprotju s tem zakonom.

(2) Za odločbo iz prve alineje prejšnjega odstavka se šteje, da vključuje omejitve, ki so neposredno povezane in potrebne za izvedbo ali izvrševanje koncentracije.

**54. člen
(sodno varstvo)**

(1) Sodno varstvo zoper odločbe agencije se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva zoper odločbe agencije se smiselno uporablja zakon, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače.

**57. člen
(nova dejstva in dokazi)**

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

**58. člen
(meje preizkusa)**

Sodišče preizkusi odločbo agencije v mejah tožbenega zahtevka in mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa po uradni dolžnosti pazi na bistvene kršitve določb postopka v skladu s tretjim odstavkom 27. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06).

**59. člen
(seja)**

Sodišče odloča praviloma brez obravnave.

**73. člen
(globe pri omejevalnih ravnanjih)**

(1) Z globo do deset odstotkov letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik in samostojna podjetnica posameznica (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik) ter posameznik, ki samostojno opravlja poklicno dejavnost:

- če ravna v nasprotju s 6. členom tega zakona ali 101. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- če v nasprotju z 9. členom tega zakona ali 102. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije zlorabi prevladujoč položaj;
- če ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 37., 38. ali 39. člena tega zakona.

(2) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika kaznuje z globo od 15.000 do 30.000 eurov.

74. člen (globe pri koncentracijah)

(1) Z globo do deset odstotkov letnega prometa v koncentraciji udeleženega podjetja skupaj z drugimi podjetji v skupini v predhodnem poslovnem letu se kaznuje za prekršek pravna oseba in samostojni podjetnik posameznik:

- če agenciji ne priglasi koncentracije, ki je podrejena določbam tega zakona, ali je ne priglasi v roku iz 43. člena tega zakona;
- če v nasprotju s 44. členom tega zakona izvršuje pravice ali obveznosti, ki izhajajo iz koncentracije;
- če ne izpolni korektivnih ukrepov ali obveznosti, določenih v odločbi o skladnosti koncentracije s pravili konkurence;
- če ravna v nasprotju z odločbo o neskladnosti koncentracije s pravili konkurence;
- če ravna v nasprotju z izvršljivo odločbo, ki jo je agencija izdala na podlagi 53. člena tega zakona.

(2) Z globo od 5.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

(3) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena fizična oseba, ki že obvladuje najmanj eno podjetje.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine protipravno pridobljene premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika kaznuje z globo od 15.000 do 30.000 eurov, fizična oseba, ki nadzoruje najmanj eno podjetje, pa z globo od 10.000 do 15.000 eurov.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE